ΓΑΚ ΑΡΧΕΙΑ Ν. ΚΑΡΑΠΙΤΣΑΣ · 2016

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ
ΚΑΤΕΒΛΗΘΗΣΑΝ

ΦΡΑΓΜΑ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1982 | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 56 | ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10. Τ.Τ. 111
ΤΗΛ. 3248941—Α' ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΙΑΝΝ. Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ - ΥΠΕ ΥΘΥΝΟΣ: ΣΩΤ. Ι. ΑΔΑΜΟΣ

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟ ΑΜΠΕΛΙ Η ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΩΝ

Τοῦ Γιάννη Δ. Παϊζάνου

Οι διακοπές του καλοκαιριού και οι κοινοτικές εκλογές μας έκαναν να παραμερίσουμε για λίγο το καυτό μας θέμα του Συνεταιριστικού Αμπελιού ή της ομάδας καλλιεργητών.

Ξαναγυρνώντας στο ζωτικό αυτό θέμα, θέλω να τονίσω πως ούτε στιγμή δεν πρέπει να εφησυχάζουν οι χωριανοί μας γύρω από το μονοδικό αυτό θέμα που είναι το πιο βασικό για την επιβίωσή τους.

Έχετε να κάνετε αγαπητοί μου χωριανοί με θεριά και οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις δεν κάνουν τίποτα να σας βοηθήσουν στη δημιουργία των κατάλληλων προϋποθέσεων, της υποδομής, όπως λένε οι γραμματιζούμενοι.

Ένας καταναλωτικός συνεταιρισμός που σας έφερνε τα φυτοφάρμακα και κάποια μικροδάνεια από την Αγροτική Τράπεζα, δεν έλεγε τίποτα.

Σήμερα, η Κυβέρνηση των δυνάμεων της αλλαγής μιλάει για επιδοτήσεις από 35 μέχρι 65% της συνολικής δαπάνης του έργου, μαζί και το επιτόκιο, σε γεωργικούς, κτηνοτροφικούς & δασικούς συνεταιρισμούς, αγροτικούς και αγροτοβιομηχανικούς, για αγορές μηχανημάτων σποράς, καλλιέργειας, συγκομιδής, συ-

● Συνέχεια στη 4η σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΗΣ ΟΡΕΙΝΗΣ ΔΥΤ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΗ ΑΔΑΜΟΥ

Μελετώντας κανένας το οικολογικό περιβάλλον της Δυτ. Θεσσαλίας, δηλ. τις κλιματολογικές συνθήκες για να συγκρατηθεί η τάση της αστυφιλίας ή να ενισχυθεί η παραμονή των κατοίκων στα χωριά και ίσως ο επαναπατρισμός όσων έχουν μετανάστεψει στο εσωτερικό της χώρας ή το εξωτερικό μπορεί να προτείνει τα παρακάτω μέτρα αξιολόγησης των πλουτοπαραγωγικών πηγών για να γίνει παραγωγικότερη η ορεινή Δυτ. Θεσσαλία.

Οι προτάσεις αναφέρονται:

α) Στην ενίσχυση από την Αγροτική Τράπεζα της οικόσιτης κτηνοτροφίας (αγελάδες - γίδες τύπου ζάνεν - προβατίνες) χορήγηση φτηνών ζωοτροφών.

β) Ίδρυση κτηνοτροφικών σταθμών, ίδρυση τυροκομικών συνεταιριστικών μονάδων.

γ) Βελτίωση της δενδροκαλλιέργειας (εμβολιασμός καστανιών, φύτεψη καρυδιών, κερασιών, μηλιών κλπ.). Συνεταιριστική εκμετάλλευση των κοινοτικών καστανοδένδρων. Υποδειγματικοί τρόποι καλλιέργειας.

δ) Εντατική και με σύγχρονα μέσα καλλιέργειας του αμπελιού στα εμπελουργικά χωριά (Μεσενικόλα - Μορφοβούνι - Βλάσδο κ.ά.). Χορήγηση φτηνών φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων.

ε) Υποδειγματική καλλιέργεια κηπευτικών, ποτιστικών κυρίως (φασολιών, πατάτας κλπ.).

στ) Διάνοιξη δρόμων στις αμπελουργικές περιοχές και τα δάση για ευχερέστερη μεταφο-

● Συνέχεια στη 4η σελίδα

ΕΝΩΣΗ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Σύμφωνα με το καταστατικό καλούνται τα μέλη της ΕΝΩΣΕΩΣ στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση που θα γίνει στα γραφεία της (οδός Λυκούργου 10 4ος όροφος, γραφ. 62) στις 23 Ιανουαρίου 1983, ημέρα Κυριακή και ώρα 9.30 π.μ. με θέματα ημερησίας διατάξεως:

1. Λογοδοσία πεπραγμένων μέσα στο 1982.
2. Τεμειακός και διαχειριστικός απολογισμός.
3. Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής.
4. Προϋπολογισμός εσόδων και εξόδων και πρόγραμμα εργασιών για το 1983.

Παρακαλούνται τα μέλη της Ενώσεως να προσέλθουν έγκαιρα για να επιτευχθεί απαρτία προς αποφυγήν αναβολής της Γενικής Συνελεύσεως. Δικαίωμα να εκλέξουν και να εκλεγούν έχουν όλα τα ταμειακώς εντάξει μέλη.

Για το Διοικ. Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
ΣΩΤ. ΑΔΑΜΟΣ
Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Χ. ΖΑΦΕΙΡΗΣ

ΟΙ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ Η 'ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ, ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Εὐτυχισμένο τό 1983

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΛΑΣΔΙΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Την δεύτερη Κυριακή του Γενάρη ώρα 11 π.μ. καλούνται τα μέλη του Συλλόγου μας στην χρονιάτικη Γενική Συνέλευση που θα γίνει στα γραφεία μας, Λυκούργου 10, 4ος όροφος σύμφωνα με το καταστατικό.

Τονίζουμε πως θα γίνουν και εκλογές για καινούργιο Διοικ. Συμβούλιο και παρακαλούμε τους άξιους να υποβάλλουν υποψηφιότητα. Αν δεν θα έχουμε απαρτία, θα γίνουν την άλλη Κυριακή στο ίδιο μέρος και ώρα.

Από τό Δ.Σ.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΓΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΪΓΡΑΓΑ

65 χρόνια

ΤΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΗ

ΒΑΓΙΑ Μ. ΤΣΟΥΛΑ

Ακόμα μια φορά, οι ΑΝΘΡΩΠΟΙ της Οικουμένης γιόρτασαν την επέτειο της Ρωσικής Επανάστασης!! Ακόμα μια φορά, άφισαν στην πάντα τις τεναχώριες τους ο καθένας, ξέχασαν τα δάσανά τους και τις καταπιέσεις των κρατούντων, για να στρέψουν τα βλέματά τους προς τον ΗΟΛΙΚΟ και να θαυμάσουν τα πρωτοφανέρωτα κατορθώματα των Ηρώων της Σοβιετικής Ένωσης!

Ακόμα μια φορά, βλέποντας τις αλματώδεις προόδους τους σ' όλους τους τομείς, άντλησαν καινούργιες δυνάμεις, καινούργιες ελπίδες, και για τό βικό τους μέλλον.

65 ΧΡΟΝΙΑ!! Ναί, 65 χρόνια πάλης με Ουράνιους δαίμονες, ξηρασίες - σιτοδείες κλπ. και με επίγειους τέτοιους, με επεμβάσεις, αποκλεισμούς, σαμποτάζ, αντεπαναστάσεις, πολέμους και ό,τι μπορεί να φαντασθεί δαιμόνιος νούς, το χρησιμοποίησαν για να ανατρέψουν το καθεστώς των εργατών και αγροτών, για να ξαναφέρουν — τις νύχτες της ταπείνωσης — (Σκελιανός) χωρίς τελικά να το κατορθώσουν.

Μόνον ένα καθεστώς σαν αυτό των εργατών και αγροτών, θα μπορούσε να ανθέξει και άνθεξε σ' όλες τις τρικλοποδιές του κατεστημένου και ΝΑΙ ΚΗΣΕ! Για να διαψεύσει όλες τις ..Κασσάνδρες που δεν έπαψαν να προβλέπουν την σύντομη πτώση.

Με τι κόστισε ο αγώνας των 65 χρόνων και η τελική νίκη, δεν υπάρχει το κατάλληλο μέτρο για να εκτιμηθεί! Το γεγονός και μόνον ότι έσωσε την ανθρωπότητα από τό άγος του Ναζισμού με τη συντριβή του, είναι αρκετό για να απολαμβάνει τον απέραντο θαυμασμό της!! Ας αναλογισθεί κάθε καλόπιστος, πώς θα ήταν ο κόσμος άν επικρατούσε ο χιτλερισμός και τοτε, ίσως αρχίσει να φάχνει, πόσο θαυμασμός, πόση ευγνωμοσύνη, χρωστάει η ανθρωπότητα σαυτούς τους ήρωες!

Πλούσια με την τεράστια προσπάθεια — αντίσταση σ' λες τις επεμβάσεις που αναφέραμε, το ίδιο και ίσως μεγαλύτερο κατόρθωμα του νεαρού κράτους, είναι η μεταμόρφωση του 1/6 της Γης, βγάζοντας το από το πιο βαθύ σκοτάδι και ανεβάζοντάς το στις ψηλότερες κορφές της δόξας, της τιμής, στην Παγκόσμια φήμη, εκτίμηση και σεβασμό.

Οι άνθρωποι, από τη φύση τους ,δύσκολα ξεχνούν όσους τους έβλαψαν κατά καιρούς με τον Α ή Β τρόπο. Τι γίνεται ό μως με τους Σοβιετικούς πολίτες; Ό,τι δεν ξανάγινε στη γνωστή ιστορία της ανθρωπότητας! Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ, έπλασε τον ιδεώδη ΑΝΘΡΩΠΟ τον καινούργιο ΑΝΘΡΩΠΟ, χωρίς μίσος, χωρίς ιδιοτέλεια, χωρίς λαιμαργία — τα τρία κακά της μοίρας, που βασανίζουν όλους εμάς του... «ελεύθερου

● Συνέχεια στη 4η σελίδα

Είκοσι χρόνια από τον θάνατό του

ΘΩΜΑΣ ΣΒΑΡΝΑΣ

Με τη συμπλήρωση 20 χρόνων από τον πρόωρο θάνατο του γιατρού Θ. ΣΒΑΡΝΑ που ήταν αποτέλεσμα των βασανιστηρίων των μετακατοχικών «εθνικοφρόνων» εξαιτίας των ηρωϊκών αγώνων του για μια ΕΛΛΑΔΑ ΛΕΥΤΕΡΗ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ - ΛΑΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ σάν μνημόσυνο δίνουμε το πιο κάτω κείμενο.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Κάθε επέτειος και ειδικά επέτειος θανάτου ανθρώπων που έφυγαν από ανάμεσά μας προσφέροντας τεράστιες υπηρεσίες στο γενικό ξεσηκωμό, που εμπνευστής, οργανωτής και καθοδηγητής στάθηκε το ΚΚΕ δημιουργού του ΕΑΜ, ξεσηκωμό που η αρχή βρίσκει τις ρίζες του αμέσως μετά την κατοχή το 1941 και φτάνει στο μεγαλείο των θριαμβευτικών μαχών το 1944, όχι μόνο αναγκάζουν τον έλληνα να τρέφει έναν απεριόριστο σεβασμό στά πρόσωπα αυτών των ανθρώπων που με την σκληρή τους προσωπικότητα ΄ΟΥ επί 4 αιώνες αγωνιζόμενου ελληνικού Λαού, γίνονται αντανάκλαση, ηχώ αυτών των πόθων, που γεμίζουν την ψυχή εθνική αξιοπρέπεια, έξαρση και λατρεία αυτού που λέγεται Ελλάδα, Ελληνικός Λαός.

Κλείνουν 20 χρόνια από τό θάνατο του γιατρού Θωμά Σβάνα. Πέθανε την 1.12.1962. Σε μια περίοδο πολύ σκληρή κι απάνθρωπη. Αντί τιμής και σεμνού σεβασμού η αμοιβή των αγώνων του ήταν βάσανα, χλευασμός, λασπολογία των «νικητών» που αντιπροσώπευαν τό σκοταδισμό, το βάρβαρο.

Ο Θ. Σβάρνας γεννήθηκε στο Μεσενικόλα των Αγράφων. Απ' τα φοιτητικά του χρόνια στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας γνωρίζεται με τους επαναστατικούς κύκλους της ΟΚΝΕ, θεωρεί καθήκον του ν' αγωνιστεί, γίνεται μέλος της.

Τελειώνοντας το Πανεπιστήμιο επιστρέφει στο Μεσενικόλα σαν γιατρός και προσφέρει τις υπηρεσίες του στον κόσμο του μόχθου, στους αμπελουργούς και χωραφάδες της Νεβρόπολης.

Σ' εκείνη την περίοδο, νεαρός την ηλικία, χρόνια 1932 - 40, χρόνια ανήσυχα, συγκλονιστικά, γεμάτα ταραχές, κινήματα και κλυδωνισμούς, η θέση του, ο προσανατολισμός και περιορισμένος μόνο σε στενούς κύκλους δράση του χαραχτηρίζεται από σταθερότητα στις αποψεις του χωρίς ποτέ να χάσει το σκοπό της ύπαρξής του.

Απ' τις πρώτες μέρες της κατοχής πίστευε στη συντριβή του χιτλερικού φασιστικού συνασπισμού. Παίρνει μέρος στις πρώτες αντιστασιακές προσπάθειες, επανακτά την σύνδεσή του με το ΚΚΕ, γίνεται υπεύθυνος του ΕΑΜ δημοσίων υπαλλήλων και διανοουμένων Μεσενικόλα. Σ' αυτούς τους κύκλους η προσωπική του επίδραση και επιρροή είναι εξαίρετη.

Το 1942 το σπίτι του γίνεται η γιάφκα των διερχομένων στελεχών, πολιτικών και στρατιωτικών, της Εθνικής Αντίστασης. Το σπίτι του, παράλληλα μέτρα ασφάλειας, διατρέχει τρομερό κίνδυνο. Μα το αποκορύφωμα της ριψοκίνδυνης δράσης του είναι το καλοκαίρι του 1942 όταν στο σπίτι του γίνεται εγκατάσταση ασυρμάτου που «υπεκλάπη» από τόν συνταγματαρχη του Βουλγαρικού Κυριαζή αρνούμενου να τον παραδόσει. Ο Συνταγματάρχης Κυριαζής προσποιούμενος τό «φίλο» του ΕΑΜ αρνούνταν ότι είχε ασύρματο. Η οργάνωση του Βουλγαρικού τον ανακάλυψε, τον πήραμε και ο συνταγματάρχης που τον έθαψε επιστρέφοντας από την Αλβανία δεν έμαθε ποτέ ότι ο ασύρματός του «κανεστήθη εκ του τάφου» και προσφέρει υπηρεσίες στο ΕΑΜ. Έτσι παρουσιάζεται πρωτότυπο στο είδος του φαινόμενο γιατρού - ασυρματιστού. Και ήταν ο Θωμάς υπέροχος στον επιπρόσθετο ρόλο - καθήκον του σαν ασυρματιστής. Τα θελτία ειδήσεων ήταν πάντα πλούσια και επίκαιρα.

Ο ασύρματος ήταν πάντα στην υπηρεσία της Αντίστασης όλης της περιοχής και τον Απρίλη του 1943 παραδόθηκε στο Αρχηγείο Δυτικής Θεσσαλίας του ΕΛΑΣ. Έτσι ο γιατρός Σβάρνας έπαψε να είναι χειριστής ασυρμάτου.

Πρωτοπόρος γιατρός. Τον Απρίλη του 1943 ειδοποιεί την τομεακή διοίκηση του εφεδρικού ΕΛΑΣ ότι περνάει στην υπηρεσία του Αρχηγείου Δυτικής Θεσσαλίας σα γιατρός. Ήταν ο πρώτος γιατρός παρτιζάνος. Ο πρώτος οργανωτής της υγειονομικής υπηρεσίας του ΕΛΑΣ.

Κάνω μια παρένθεση. Γιατροί στον ΕΛΑΣ υπήρχαν πριν του Θωμά. Αλλά υπηρετούσαν σαν πολιτικά και στρατιωτικά στελέχη. Όχι σα γιατροί.

Ήταν τεράστιες οι υπηρεσίες του Θωμά σα γιατρού στον ΕΛΑΣ. Και το μόχθο του γιγάντωναν ο όγκος των δυσκολιών πού πήγαζαν από την έλλειψη μέσων και ψυχράκων σε μια πραγματικότητα σκληρή, πραγματικότητα μετακινήσεων και αλιγμών σαν αποτέλεσμα συνεχών μαχών. Εκείνος που δεν ξέρει τι είναι παρτιζάνικος πόλεμος δεν μπορεί να συλλάβει αυτόν τον όγκο των δυσκολιών, δε μπορεί να συλλάβει το νόημα, τη σημασία και το ηθικό βάρος της περιθαλψης και σωτηρίας του τραυματία αντάρτη. Το ηθικό του αντάρτη είναι σε τεράστιο βαθμό συνδεδεμένο και εξαρτημένο απ' την τύχη του τραυματία αντάρτη, του συντρόφου του. Ο χαμός ενός τραυματία έχει πολύ τρανό αντίχτυπο από τό χαμό παρτιζάνου στη μάχη. Ο παρτιζάνος δε φοβάται το θάνατο. Το τραύμα όμως τον φοβίζει. Δεν έχει νοσοκομεία και μετόπισθεν. Αδυσώπητος ο φασισμός στο πέρασμά του. Σκοτώνει τα πάντα.

Στο ρόλο του αυτό ο Θωμάς ήταν άφιαστος. Δεν εγκαταλείφτηκε τραυματίας στο πεδίο της μάχης. Η περίθαλψη του τραυματία ήταν αναπτυγμένη στο ανώτερο κατορθωμένο επίπεδο.

Όμως ήρθε η Βάρκιζα. Ήρθε ο κατατρεγμός, η δίωξη, τα βάσανα, οι ταλαιπωρίες που σάν αποτέλεσμα είχαν να τον πάρουν πρόωρα. Έφυγε από τις γραμμές μας ο κομμουνιστής και ΕΛΑΣίτης γιατρός Θωμάς Σβάρνας την 1.12.1962.

Αιωνία η μνήμη σε σένα αδελφέ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΡΙΣΗ..

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΡΔΡΕΟΥ Δικηγόρου

Είκοσι αιώνες καρτέρεμα, είναι πολύ για έναν Θεό, να ιδεί τον κόσμο Του ειρηνεμένο.

Είκοσι αιώνες φτωχά κι' ασυνεπή κηρύγματα αγάπης, μπαλώματα στις γύμνιες των Λαών, είναι σταγόνες στον ωκεανό, για τις μυριάδες θύματα του μίσους της εκδίκησης, της πείνας, των λοιμών και της ρομφαίας των ατέρμονων πολέμων.

Και είναι οι πρωταίτιοι των αθεράπευτων δεινών, μια χούφτα δαίμονες, φιλάργυροι, πραματευτές της δούλωσης και του θανάτου.

Κι' οι μάρτυρες κατηγορίας, αμέτρητες γενιές, που δεν του φτάνουν του Κριτή, άλλοι είκοσι αιώνες, για ν' αγροικίσει τους παθόνιες και τα πάθη τους.

Το αμάρτημα των προπατόρων, ασήμαντο μπροστά στούς σταυρωτές του Λόγου της Αλήθειας. Στους απαγχονιστές της Αγάπης, της Ιδέας του Καλού, της όποιας ανθρώπινης Αξίας. Στους στραγγαλιστές της Ισότητας και της Δικαιοσύνης.

Στους αδυσώπητα ανελέητους τυράννους των Λαών. Στους δολοπλόκους μεσαιωνικούς σκοταδιστές, ιεροεξεταστές, βασανιστές. Στους διασπορείς του όλεθρου και του αφανισμού κα ταχυτητές. Τους κατοπινά εκμεταλλευτές αποικιοκράτες, ιμπεριαλιστές.

Στους γενοκτόνους σωβινιστές όλων των εποχών. Στους διχιάτορες, σφετεριστές της εξουσίας, καταπιεστές των Λαών, βασανιστές και κακοποιούς της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Στους υπονομευτές της παγκόσμιας ειρήνης. Στους προδότες και υποστηριχτές κάθε επιδρομέα.

Στους εκδιαστές των αντιπροσώπων του Έθνους. Στους δικαστές και νοθευτές της λαϊκής βούλησης. Στους παρακρατικούς προδοκάτορες ενάντια στις λαϊκές θελήσεις για ελευθερία ισότητα και κοινωνική δικαιοσύνη. Στους κάπηλους ανθρωπίνων ιδεωδών.

Στους παραχαράχτες και κιβδηλοποιούς εθνικών νομισμάτων και της ιστορίας της ανθρωπότητας. Στους πλαστογράφους, ψευδοβεβαιωτές, ψεύδορκους και ψευδομηνυτές.

Στους άπιστους στο λειτούργημά τους και την Υπηρεσία. Στους δωροδοκούμενους και καταχραστές της εξουσίας.

Στους κακόδουλους εμπρηστές και συμμέτοχους σε πλημμύρες, εκρήξεις, ναυάγια και νοθείες τροφίμων.

Στους κοινούς ανθρωποκτόνους, παιδοκτόνους, εμβρυοκτόνους, άρπαγες ανθρώπινων υπάρξεων και έμπορους δουλείας. Στους μεταχειριζόμενους σωματική βία και απειλή, προκαλώντας το φόβο και την ανησυχία.

Στους βασταστές γυναικών, παιδοπλάνους ασελγείς, κίναιδους και παιδεραστές. Στους μαστροπούς, εκμεταλλευτές πορνών και σωματέμπορους. Στους αμοιμείχτες και μοιχούς και όσους εγκαταλείπουν αβοήθητα παιδιά ανήλικα και έγκυο γυναίκα.

Στούς υβριστές και συκοφάντες, κλέφτες, υπεξαιρέτες και ληστές. Στους εκβιαστές, απατεώνες, δόλιους χρεωκόπους, τοκογλύφους, μαυραγορίτες ειδών πρώτης ανάγκης, εκμεταλλευτές της ανθρώπινης εργασίας και έμπορους του αργού θανάτου.

Στους συντηρητές των εγκλημάτιών και σιγαστές των εγκλημάτων.

Τόσα εγκλήματα. Τόσοι εγκληματίες. Πότε θα δικαστούν; Μυριάδες γενιές ανθρώπινα θύματα. Πότε θα δικαιωθούν;

Είκοσι αιώνες καρτέρεμα, είναι πολύ για έναν Θεό! Θά χρειαστεί ακόμα άλλους είκοσι αιώνες «νά κρίνει ζώντας και νεκρούς».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
Δικηγόρος

(ΤΕΙΧΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ) ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

ΣΕ ΙΣΧΥ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥΣ

Κάθε εργαζόμενη μητέρα δικαιούται 12 εβδομάδων άδεια κατά την διάρκεια του τοκετού (6 πρίν — 6 μετά) και της παρέχεται το δικαίωμα για άδεια διαρκούς χρονικού διαστήματος άν πρίν ή μετά τον τοκετό παρουσιαστούν επιπλοκές.

Τα παραπάνω προβλέπονται μεταξύ άλλων στις διατάξεις της 103 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας, που με την δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης αποκτά ισχύ και αφορά την προστασία της εργαζόμενης μητέρας. Ακόμη η 103 ΔΣΕ προβλέπει ότι κάθε εργαζόμενη μητέρα δικαιούται χρηματικής παροχής τόσο σ' αυτήν όσο και στα ανήλικα παιδιά της τη στοιχειώδη διαβίωση.

Ειδικότερα για την πιο πάνω περίπτωση όσες γυναίκες είναι ασφαλίστες η χρηματική παροχή θα γίνεται από το κράτος και όσες είναι ασφαλισμένες από τον εργοδότη και η παροχή αυτή δεν πρέπει να ξεπερνά τα 2/3 του μισθού.

ΡΟΞΑΝΗ ΕΛ. ΚΑΤΣΑΚΟΥ

Ορθοπεδικός - Χειουργός - Τραυματολόγος

ΣΠΟΥΔΑΣΑΣΑ — ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣΑ & ΕΡΓΑΣΘΕΙΣΑ
ΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΣΟΒΙΕΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ

Συμβεβλημένη με τὸ Δημόσιον — Μὲ σύγχρονα μηχανήματα
ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: Καθ' ἑκάστην 5—8 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἐκτὸς Σαββάτου στό ἰατρεῖο της Στουρνάρα 32, Τηλ. 5224445.

Ἀνέκδοτο γράμμα (ἔγραφο)

ΤΟΥ Γ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Τής Μαίρης Ν. Βέη

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης ενώ ασχολούνταν να οχυρώσει τα Ταμπούρια των Σαλώνων (Αμφισσα), Διστόμου και Βελίτζας, εξεδήλωσε σε γράμμα του το θερμό ενδιαφέρον του προς τον στρατηγό Νικήτα Σταματελόπουλο (Νικηταρά) για την απελευθέρωση του πολιορκουμένου κάστρου των Αθηνών.

Στο γράμμα αυτό, που ο Καραϊσκάκης υπογράφει ιδιοχείρως, εκδηλώνει τη μεγάλη του ανησυχία στον ένδοξο Πελοποννήσιο στρατηγό.

Στο σημαντικό αυτό γράμμα πληροφορεί περί της πρώτης εφόδου των πασάδων Ομέρ Πασά, Οσμάν Πασά Γκέκα και Καρισφίλ μπέη κατά του ταμπορίου του Διστόμου.

Παρακινεί ο Καραϊσκάκης συγχρόνως το Νικήτα να συντελέσει ώστε η επικείμενη τότε Γενική Συνέλευση να συνέλθει όχι μακριά από το Ανατολικό Μέτωπο, στην Αίγινα ή Σαλαμίνα για να είναι ευχερέστερη η ενίσχυση των στρατευμάτων στη Στερεά Ελλάδα.

ΝΑΤΑΣΣΑ ΒΕΛΕΝΤΖΑ - ΜΠΑΡΔΑ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Ἀκαδημίας 32 & Λυκαβητοῦ - Τηλ. 3631.488

ΑΘΗΝΑΙ

Ὧραι 5 - 9 μ.μ. καθ' ἑκάστην πλὴν Σαββάτου

ΑΡΧΕΙΑ ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΣ

Εικόνες από την παραδοσιακή ζωή του χωριού

Το πρωΐνό άρμεγμα του κοπαδιού

ΤΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΙΤΣΑ, ΤΕΩΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΔΑΣΩΝ

Ο ήλιος επρόβαλε εκείνη την αυγή στον ορίζοντα θαμπός μέσα στους πυκνούς αχνούς της θερινής αχλύος, της καταχνιάς, που τρεμουλιάζει στην ζεστή ατμόσφαιρα του καλοκαιρού. Πόσο παρασταστικά ο υμνογράφος του Αυγουστιάτικου Παρακλητικού κανόνος της Παναγίας περιγράφει την ηθική καταχνιά, που μας σκεπάζει με το πλήθος των κακιών μας.

«Λύσον την αχλύν των πταισμάτων Παναγία Δέσποινα...».

Η πρωϊνή αχλύς της ανατολής είναι πάντοτε πρόγνωση μεγάλης κάψας. Αυτό εβεβαίωνε κι ο γέρος, που έπιασε ενωρίς το πόστο του κάτω από τον πλάτανο στο μεσοχώρι: «Και σήμερα με καταχνιά έσκασε ο ήλιος στην ανατολή. Θάχωμε φωτιά και λαύρα. Γι' αυτό κι ο τζίτζικας τόπιασε από τα χαράματα...».

Όταν βγήκαμε στην άκρη του χωριού, οδεύοντας για κάποιον κοντινό δρυμό, ψηλά στο λάκωμα, είδαμε μεγάλη παράταξη γυναικών νάχει πιάσει, σαν παρδαλό γαϊτάνι, το φρύδι της πλαγιάς. Απόρησα γι' αυτή την πρωϊνή σύναξη. Ήταν άλλωστε καθημερινή, ώστε ν' αποκλείεται ομαδικό προσκύνημα για Μοναστήρι ή πανηγύρι. Ρώτησα τους χωρικούς που μας συνώδευαν στην πρωϊνή μας πορεία. Η απόκρισή τους με γέμισε νοσταλγία. Μου θύμισε ολόκληρη αγροτική και ποιμενική ζωή, την οποία έζησα τόσο έντονα στα παιδικά μου χρόνια στο χωριό.

Η πρωϊνή λοιπόν αυτή θεοκρατική εικόνα θα μπορούσε να χει για λεζάντα της: «Το άρμεγμα της γιδοβίτσας του χωριού». Γιδοβίτσα είναι το μικτό κοπάδι από μερικές εκατοντάδες γιδιών, συνιδιόκτητο όλου του χωριού. Κάθε χωρική οικογένεια έχει από 5, 10, 15 γίδες, τις οποίες σμίγουν σε κοινό κοπάδι, που βόσκουν στα λογγάρια με την αράδα, όταν δεν υπάρχει μισθωτός τσοπάνος. Υπάρχουν βέβαια και χωρικοί που έχουν δικά τους 50, 100 και πιο πολλά γίδια. Αυτοί θεωρούνται πια αποκλειστικά κτηνοτρόφοι, που συντηρούν δικά τους, ξέχωρα, κοπάδια. Τέτοιες κτηνοτροφικές οικογένειες ήταν αρκετές προπολεμικά στα χωριά μας. Σήμερα όμως σπανίζουν. Τα γίδια ελαττώθηκαν και απομείναν οι γιδοβίτσες, τα κοινά κοπάδια, με τ' μικρό αριθμό ζώων, ώστε κάθε οικογένεια νάχει το λιγοστό γάλα της και να φτιάχει μερικές οκάδες βούτυρο, το λίπος της χρονιάς, μαζί με το χειμωνιάτικο χοιρινό. Γιατί το λάδι εί είναι τόσο σπάνιο και δυσαπόκτητο για το ισχνό βαλάντιο των ορεινών μας.

Το Μάη, τον Ιούνιο, ακόμα και τον Ιούλιο, το γάλα είναι άφθονο και οι γίδες αρμέγονται πρωΐ - βράδυ. Κάποτε και τρίτη φορά, το μεσημέρι.

Τον Αύγουστο όμως λιγοστεύει. Και τότε μόνο μια φορά τη μέρα, κάθε πρωΐ γίνεται το άρμεγμα. Ύστερα ιον μήνα αυτό έχουν θεσιστεί οι καλαμιές, σηκώθηκανκαι τα αλώνια και το γιδοκοπάδι διανυκτερεύει στο ύπαιθρο. Δεν υπάρχει φόβος για ζημιές. Γι' αυτό το άρμεγμα γίνεται επί τόπου. Στην εξοχή. Μια από τις ομορφότερες σκηνές της αγροτικής ζωής, την οποία τόσο πολύ χάρηκα, όπως είπα στην αρχή, στα παιδικά μου χρόνια και μου θύμισε τις προάλλες ένα πρωϊνό ταξίδι στα ορεινά χωριά της Ρούμελης.

Μισή ώρα νύχτα, πριν σκάσουν τα ρόδα της ανατολής, ξεκινούσαμε παρέες - παρέες από το χωριό και ροβολούσαμε στα μονοπάτια με τα μπακράτσια, τα μικρά δηλαδή χάλκινα και τσίγγινα δοχεία για το άρμεγμα. Κορίτσια και γυναίκες. Σπάνια πράγμα ο άντρας. Εγώ είχα το προνόμιο. Η μάνα μου ήτανε μικρομάνα, είχε δηλαδή κάθε χρόνο και μικρό στη σαρμανίτσα. Όλη η δουλειά του σπιτιού απάνω της. Παραχέρι δεν υπήρχε. Αναγκαστικά λοιπόν οι εφτά γιδούλες μας περίμεναν εμένα κάθε πρωΐ γι' άρμεγμα. Μόλις ξαγνάντιζαν στο καραούλι οι πρώτες παρέες, γινόντανε άλλο πράμα. Σκορπούσε το κοπάδι κι' ορμούσε σε προϋπάντηση των κοριτσιών. Οι χαιρετούρες κηδονολαλούσαν στο βουνό: «Έλα Σιούτα μ' Έλα Αραπούλαμ'. Έλα Φλώρα μ'. Πούσα: κουρίτσι μ'». Κι' όλες άρπαζαν από τα χέρια των κυράδων τους τα ψωμάκια, που κουβαλούσαν μαζί τους για να τις φιλέψουν. Κι ενώ μασούσαν τα δωράκια αυτά, εδέχοντο χαρούμενες τα χάδια και τις τρυφερότητες των κοριτσιών.

Τον Αύγουστο το κοπάδι, βρίσκεται στον αναπαραγωγικό του οργασμό. Οι τράγοι έχουν το μεγάλο φεστιβάλ. Κυνηγάνε τις σιούτες και τις κανούτες, την ώρα που οι έφηβες κοπελιές σοκαρισμένες γιαυτό που γίνεται γύρω τους, σκύβουν κατάχαμα αρμέγοντας τις γίδες. Τις ταλαιπωρούν στό άρμεγμα, παρατείνοντας το ντροπαλό σκύψιμο για να μη αντικρύσουν τον αχαλίνωτο σεξουαλισμό των τράγων. Ήταν τα χρόνια εκείνα, ίσως η μοναδική γεύση και εμπειρία για τα δικά τους γλέντια, όταν θαρχόταν η ώρα να ζευγαρωθούν με το ταίρι τους.

Μια άκληρη και έρημη γρηούλα, είχε μια μονάχα γιδούλα. Την Κανούτα. Και κάθε πρωΐ δεν υπήρχε συγκινηματικώτερη συνάντηση από αυτή της γρηάς και της Κανούτας. Με υγρά μάτια τ' φιλούσε και τη χάϊδευε και κλαίοντας την αποχαιρετούσε. Εκείνη την έπαιρνε τότε απόκοντά για το χωριό. Κι εχρειάζετο η επέμβαση του ιερέα πάνου για να τη γυρίσει στο κοπάδι. Το θυμάμαι σαν νάταν χθές. Μετρούσε η έρημη γρηούλα μ' αγωνία τις ημέρες ως που νάρθουν τα πρωτοβρόχια, για να γυρίσει το κοπάδι στο χωριό. Για νάχει δίπλα της στο ισόγειο καλυβόσπιτο, την Κανούτα της. Μοναδική συντροφιά και παρηγοριά της στις μακρυνές νύχτες του χειμώνα.

Τελείωνε κάποτε το άρμεγμα και η ομιπή γύριζε στο χωριό, ενώ το κοπάδι με ξαλαφρωμένα τώρα τα μαστάρια του ροβολούσε για τη βοσκή, όπου το φύλλωμα των κλαριών και τα βλαστάρια των βάτων και των βατσινιών θα μετουσιώνετο στο καινούργιο γάλα της άλλης ημέρας.

Έτσι περνούσε μια τόσο γραφική ζωή, γεμάτη θεοκρατική γοητεία και βουκολικά ειδύλλια.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΕΣ

Φέτος σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές το Βουνέσι είχε μεγάλη επιτυχία στις εξετάσεις για τα ΑΕΙ και τα ΚΑΤΕΕ

1) Τσάβαλος Αναστάσιος του Θωμά ΣΕΛΕΤΕ Αθηνών.

2) Θωμάς Κοτοπούλης του Βάτου Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσ/νίκης.

3) Κοντοστέργιος Γεώργιος του Σωτηρίου Νομική Αθηνών.

4) Νάνος Θωμάς του Χρήστου Παιδαγωγική Ακαδημία Αθηνών.

5) Γόρδιος Γιάννης του Χρήστου Πολιτικός Μηχανικός.

6) Τουλιάς Δημήτριος του Σωκράτη Φυσικοθεραπευτών Αθηνών.

7) Κοντοστεργίου Μαγδαληνή του Χρίστου ΚΑΤΕΕ Μηχανολόγων - Ηλεκτρολόγων Θεσ/νίκης.

8) Γόρδιου Βασιλική του Βάτου ΚΑΤΕΕ Αθηνών Τοπογράφων.

Τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Αλληλογραφία

Από το Δημήτρη Γιάννη Τσιτσιά

Αγαπητέ κύριε Γιάννη,

γειά χαρά

Θά ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις σχετικά με την ύλη της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» — όπως το ζητούσε άλλωστε ο υπεύθυνος της ύλης της κ. Σ. Αδάμος (φύλλο Ιούλη '82).

Βλέπω λοιπόν, στο φύλλο Ιούλη '82, περίεργα να ζητά συγνώμη ο κ. πρόεδρος, από τους αναγνώστες, για τυχόν παρέκλιση από την ακομμάτιστη γραμμή.

Εγώ μια φορά δεν είδα να ακολουθείται καμιά κομματική γραμμή — τουλάχιστον τώρα τελευταία, που την διαβάζω τακτικά.

Εκτός πια κι' άν μπορούν να νοηθούν σαν κομματική γραμμή τα άρθρα του κ. Β. Τσούλα (που κατά σύμπτωση (;) απουσίαζε από τό φύλλο του Ιούλη — όπου και τό άρθρο του κ. Αδάμου). Άρθρα που, άν μη τί άλλο, λένε απλές κρυστάλινες αλήθειες. Με τόσο ωραίο χούμορ και αμεσότητα δοσμένες.

Η μήπως είναι παρέκλιση από την ακομμάτιστη γραμμή, ο ζεστές, γεμάτες ανθρωπιά αναφορές του μπαρμπα - Γιάννη Παϊζάνου σε λαϊκούς αγωνιστές της Αντίστασης, της περιοχής μας;

Η μήπως άρθρα σαν του Γιώργου Κρανιά (Ιούνη '82), Περ. Μαλαμίτση κλπ.

Για να εξηγούμαστε' ακομμάτιστη «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» σωστά. Αλλά όχι απολίτικη.. Όπως ήταν δηλαδή στην αρχή της έκδοσής της.

Γιατί για να ασχοληθεί με τα προβλήματα των χωριών και της περιοχής μας, πρέπει να αντιμετωπίσει τα πράγματα συνολικά, σφαιρικά και αναπόφευκτα να πολιτικοποιηθεί (όχι κομματικοποιηθεί. Επαναλαμβάνω υπάρχει πράγματι μεγάλη διαφορά). Γιατί πρέπει να καταλάβεμε κάποτε ότι πρέπει να πασχίζομε για την λύση και πρεσβύηση των προβλημάτων μας, όχι βασιζόμενοι στον παραγοντισμό και στο λιβάνισμα, που απλώς μας βραχυκυκλώνουν σ' έναν φαύλο κύκλο (έτσι μας έμαθαν ως τώρα, τουλάχιστον). Αλλά βασιζόμενοι στην αγωνιστική διάθεση. Πείθοντας και κινητοποιώντας τους ενδιαφερόμενους — τους συγχωριανούς μας εν προκειμένω — για το δίκαιο και εφικτό των αιτημάτων μας.

Φερ' ειπείν — ανοίγω μια παρένθεση εδώ — για την επιδιωκόμενη ονομασία προέλευσης για τα μαύρα ντόπια σταφύλια μας.

Εδώ, ειρήσθω εν παρόδω, νομίζω θάταν προτιμότερο να προταθεί όνομα προέλευσης ...ευρύτερης αποδοχής (λ.χ. «μαύρο Νεβρόπολης» ή «ντόπιο» κλπ.) αντί του «μαύρου Μεσενικόλα». Δεδομένου ότι ενδιαφερόμενα είναι 3 χωριά (Βλάσδο - Μεσενικόλας - Βουνέσι), κι όχι μόνον ο Μεσενικόλας. Αλλά για το θέμα αυτό γενικά θα μας πει μερικές απόψεις του (όπως μου είπε), μέσω της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» ο φίλος Βλασδινός γεωπόνος Χρήστος Σκόνδρας. Ανοίγοντας έτσι ένας διάλογος και μια προβληματική γύρω από το, αληθινά κεφαλαιώδους σημασίας, αυτό θέμα, με ταξύ των 3 χωριών μας βασικά.

Επίσης για το θέμα — η μόνη ελπίδα, θα έλεγα, που θα μπορεύσε να γυρίσει ενεργός πληθυσμός στα χωριά μας — του συνεταιριστικού αμπελιού. Θέμα που χρειάζεται αγώνας και προπαγάνδα μεγάλη. Για να πεισθούν οι έτσι κι' αλλιώς συντηρητικοί σ' αυτά τα θέματα αγρότες μας. (Θέματα και τα δύο (κρασί προέλευσης-συνετ. αμπέλι), που με αξιοση μείωτο ζήλο και σωστή ανάλυση καταπιάνεται ο κ. Γ. Παϊζάνος).

Η ολοκληρωμένη και σωστή λοιπόν αντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων απαιτεί οπωσδήποτε να παίρνεμε — να παίρνει η «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» — πολιτική θέση (όχι στενά κομματική, που είναι άλλο πράγμα). Να μην την αποφεύγει. Γιατί τότε οι τοποθετήσεις της θάναι άχρωμες και δεν θάχουν πειστικότητα και σπιρτάδα.

Λόγω χάρη με το κρασί και το αμπέλι θα πρέπει να κρίνομε τις εντολές της ΕΟΚ και την ακολουθητέα εν προκειμένω πολιτική της κυβέρνησης. Επικροτόντας τα θετικά σημεία και αντιδρώντας σε τυχόν αρνητικά.

Γενικά να μη δεχόμαστε τίποτα άκριτα (οπότε πρέπει και α λαμβάνεμε αναπόφευκτα πολιτική θέση).

Νομίζω ότι η «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ από κάμποσο καιρό ήδη είναι πολιτικοποιημένη — κομματική όχι. Και αυτό είναι που χαρακτηρίζει το ποιοτικό της ανέβασμα σε σύγκριση με την αρχή της έκδοσής της που ήταν — ας μου συγχωρηθεί η έκφραση — νερόβραστη.

Τώρα νομίζω — μαζί με τα απαραίτητα οπωσδήποτε λαογραφικά θέματα (θά φτώχινε σημαντικά, για παράδειγμα, άν απουσίαζαν οι συνεργασίες του Σεραφείμ Τσιτσά) — έγινε πιο ΟΥΣΙΩΔΗΣ. Χωρίς να σημαίνει ασφαλώς ότι δεν μπορεί να βελτιωθεί κι άλλο.

Εδώ θάθελα να 'πω, μήπως είναι εύκολο η αύξηση των σελίδων της ή να γίνει 15νθήμερη; Θάταν πολύ σημαντικό βήμα, πιστεύω.

Αυτό το μήνα δε που σύστησα σχετικά την εφημερίδα μας σε μερικούς συγχωριανούς μου, έμειναν απόλυτα ικανοποιημένοι από την ΓΡΑΜΜΗ της. Και γι' αυτό θα γραφούν συνδρομητές της. Σας επισυνάπτω ξεχωριστό κατάλογο των διευθύνσεών τους (για αποστολή των εφημερίδων).

Με φιλικούς χαιρετισμούς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΤΣΙΤΣΙΑΣ
Οχτώβρης 1982
Βλάσδο

ΑΡΧΕΙΟ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟ ΑΜΠΕΛΙ

Συνέχεια από τη 1η σελίδα

σκευασίας και αποθήκευσης.

Όλα τα παραπάνω το μεγάλο κεφάλαιο, (Μπουτάρης — Κουρτάκης) τα πήραν από καιρό, όταν σεις κάναιτε τε μενάδες για τα μικροδάνεια της Αγροτικής, λουφάζοντας.

Εκείνοι τώρα είναι τά θεριά. Με τί θα τους πολεμήσετε;

Με τα κουτσαμπελάκια που έχουν μέσα τους κάποιο καρποκλάρι που παίρνετε ένα τρουβά σάπια φρούτα ή ελιές και αυτά σας κάνουν να μη θέλετε να τα αποχωριστείτε; Είναι λόγος αυτός να μένετε συνέχεια στο μαρασμό;

Γιατί δεν σηκώνεστε στο ύψος τών περιστάσεων; γιατί δεν τινάζετε από πάνω σας την μιζέρια που τόσα χρόνια σκάφτει την υγεία σας;

Οι συνάλεφοί σας της ΕΟΚ έχουν ξυπνήσει από καιρό και μάχονται σθεναρά. Τρυπάνε τα βαρέλια του κρασιού που φέρνουν στη χώρα τους οι έμποροι, για να τους πάρουν την μπουκιά από το στόμα τους.

Χύνουν τα κρασιά τους στους εθνικούς δρόμους διαμαρτυρόμενοι. Ζητούν προστασία από το κράτος, να μη γίνουν φτωχότεροι. Ομόφωνα η ΕΟΚ ενέκρινε τις τροπολογίες των ευρωβουλευτών μας για αύξηση Πρόεδρο του συνεταιρισμού κ. Θόδωρο Αρ. Καλαμάτα, όταν τον περασμένο μήνα πήγα για λίγο στο χωριό για συνεργασία με τον κ. Πάνο Ποδηματά.

Με υπερψήφισε τό χωριό, λέει ο Θόδωρος, έτσι μπαίνουν πιο σοβαρά τα καθήκοντα και δεν θέλω να τους διαψεύσω για την εμπιστοσύνη που μου έδειξαν. Με πρώτη ευκαιρία θα βάλουμε μπρος το θέμα του συνεταιριστικού αμπελιού ή της ομάδας καλλιεργητών γεγονός που ικανοποίησε και μένα γιατί βλέπω ότι τα λόγια μου δεν μείναν χωρίς απήχηση.

Σε κάθε προοδευτικό άνθρωπο μπαίνει επιτακτικό το καθήκον να πρωτοστατήσουν στην προσπάθεια για ενότητα και αγωνιστική συνεργασία όλων τών συνεταιριστικών δυνάμεων, ανεξάρτητα της κομματικής του τοποθέτησης, συγκροτώντας παντού συνδυασμούς πλατιάς αγωνιστικής συνεργασίας.

Αγώνας λοιπόν χέρι - χέρι, όλοι μαζί, γιά διοικήσεις πού θα εξυπηρετούν τα συμφέροντα της αγροτιάς, παραμερίζοντας αυτά που μας χωρίζουν, κρατώντας σφικτά στη καρδιά μας αυτά που μας ενώνουν στον κοινό αγώνα τών ενισχύσεων της ορεινής γεωργίας και τις προβληματικές περιοχές της χώρας μας, όπως είναι η δική μας, για να γίνουν επί τέλους επενδύσεις και σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Αυτό τον καιρό έγιναν εκλογές σε πάνω από 5500 γεωργικούς συνεταιρισμούς και συνεχίζουν. Με την ολοκλήρωση τους, θα προχωρήσουν στην εκλογή των δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων οργάνων τους, με σκοπό να απαλλαγούν οι αγρότες μας από την εγκληματική αγροτοπατερίστικη προστασία, να πάρουν τις τύχες στα χέρια τους για καλύτερες μέρες, να σταματήσει η καταλήστευση του Αγρότη από τα μονοπώλια που τώρα με την ΕΟΚ γίνεται πιό άγρια.

Μιλώντας προ ημερών ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Καραμανλής είπε στη Γαλλία πως οι πλούσιοι Βόρειοι γίνονται πλουσιώτεροι και οι φτωχοί Νότιοι φτωχότεροι. Αυτό θα πρέπει να σταματήσει άν θέλουμε να έχουμε ευνομούμενες κοινωνίες.

Με ικανοποίησε η μικρή συνεργασία που είχα με τον νεοεκλεγμένο Ι.Δ.Π.

Η ΟΡΕΙΝΗ ΔΥΤΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Συνέχεια από τη 1η σελίδα

ρά των προϊόντων. Ίδρυση φυτωρίων - αναδάσωσης ορεινών περιοχών - αποστραγγιστικά, αντιπλημμυρικά και αρδευτικά έργα. Ίδρυση εργοστασίων φουρνιστής ξυλείας στις δασικές περιοχές την αποκλειστική εκμετάλλευση των δασικών προϊόντων συνεταιρικά από τα χωριά των δασικών περιοχών.

ζ) Ίδρυση 6 αρμηχανικών μονάδων σε καιάλληλες περιοχές μεταξύ Καρδίτσας - Τρικάλων. Ενίσχυση οικονομική των βιοτεχνιών στην Δυτ. Θεσσαλία. Οι κοτεχνική παραγωγή.

η) Ενίσχυση θερέτρου και περιηγήσεων. Ίδρυση ξενοδοχειακών μονάδων γύρω από τη λίμνη του Μέγδοβα και στην περιοχή Χασίων - Κόζιακα. Χιονοδρομικά κέντρα στην περιοχή Νεράϊδας Νεβρόπολης και Χασίων Τρικάλων. Δημιουργία ορειβατικών καταφυγίων στα βουνά της Δυτ. Θεσσαλίας. Περιηγητικές εκδηλώσεις. Συστηματική καλλιέργεια και εκτροφή πέστροφας στη λίμνη του Μέγδοβα και εκτροφή διαφόρων ποικιλιών ψαριών.

Οι παραπάνω προτάσεις μπορούν να υλοποιηθούν από τα κονδύλια της ΕΟΚ για τις προβληματικές περιοχές.

Είναι καιρός πια οι πολιτικοί της Δυτ. Θεσσαλίας ν' αξιώσουν από την Κυβέρνηση της Αλλαγής να ενδιαφερθεί ιδιαίτερα για την περιοχή αυτή που είναι πλήρως εγκαταλειμένη μέχρι σήμερα από το Κράτος. Εί ναι το αποπαίδι της Ελλάδας.

65 χρόνια

Συνέχεια από τη 1η σελίδα

κόσμου, γεμάτους με καλοσύνη, χαρά και δουλειά, που εφαρμόζουν στην πράξη, εκείνα που δίδαξε οι δυό σοφοί των αιώνων, Σωκράτης και Χριστός: Αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν, και άφες αυτούς ου γαρ οίδασι τι ποιούσι, και για τα οποία αυτοί οι δυο, αμείφθηκαν από τους κρατούντες, ο ένας με το κώνειο κι' ο άλλος με το σταύρωμα!

Πόσοι δεν δάκρυσαν βλέποντας στην τηλεόραση, Ρώσους στρατιώτες να περιθάλπτουν παιδιά γερμανών κατά την ηρωϊκή προέλασή τους προς το Βερολίνο, όπου έστησαν τη σημαία τους στο Ράιχσταγ, ό,τι δεν κατάφερε να κάνει ο Χίτλερ στο Κρεμλίνο, σε αντίθεση με τους γερμανούς, που ξεκοίλιαζαν τα δικά τους με την ξιφολόγχη, φανερώνοντας έτσι τον εσωτερικό τους κόσμο.

Δεν έμεινε γωνιά της Γης που να μην έσπευσαν να στείλουν — από το υστέρημά τους βοήθεια σε φάρμακα, ρούχα και ψωμί τη ώρα που οι «πολιτισμένοι» καίγανε και εξακολουθούν να το κάνουν, το στάρι και το καλαμπόκι, για να μην πέσουν οι τιμές!! Δεν έμεινε χώρα από αυτές που στενάζουν αιώνες κάτω από την πιο άγρια εκμετάλλευση των ιμπεριαλιστών, που αγωνίζεται ν' αποκτήσει τη λευτεριά της, και να μην είχε την ενεργό συμπαράσταση της Σοβιετικής Ένωσης.

Εκεί όμως που η ανθρωπιά τους, ξεπερνάει κάθε φαντασία, κάθε πρόβλεψη, είναι η βοήθεια που προσφέρουν πού; Σ' αυτούς που κάθε μέρα, στήνουν κανονίζιος πυραύλους για να τους αφανίσουν, στους Ευρωπαίους!! Τους στέλνουν θέρμανση, ζεστασιά, κίνηση, από πού; Από την Η Α Γ Ω Γ Ε Ν Η Σ Ι Β Η Ρ Ι Α!! Ε κύριοι κακόπιστοι. Είναι καιρός να ανοίξετε λίγο τα μάτια σας και σας βεβαιώνω ότι σεις πρώτοι θα μείνετε κατάπληκτοι! Τί κρίμα να μην ζεί ο μακαρίτης Ιούλιος Βέρν μόνον αυτός, με την άφταστη φαντασία του, ανακατωμένη με την πραγματικότητα θα μπορούσε να περιγράψει το μεγαλύτερο έργο των αιώνων, που κατασκευάζεται από τους καινούργιους πολίτες του ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ, όχι για να εξασφαλίσει την ασφάλεια της ζωής κάποιου... ελέω θεού αυτοκράτορα — όπως συνέβει με τα σινικά τείχη, άν δεν κάνω λάθος — αλλά, για να μπουν οι κατσαρόλες στη φωτιά, να ετοιμάσουν τον μέλανα ζουμό της φτώχειας!!

Βάγιας Μ. Τσούλας

ΟΙ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΟΙ

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΧΙΣΜΕΝΟΥ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Οι Σαρακατσάνοι αυτοί των Αγράφων, έχουν μια φινέτσα ζηλευτοί και πρώτα απ' όλα είναι: Ανθρωποι και τί Ανθρωποι, απλοί.

Γιαυτούς τους απλούς, γιαυτούς τους ευγενείς την καταγωγή ανθρώπους και ο πρόεδρος του Συλλόγου των εν Αθήναις Μπελοκομιωτών, ο ισόβιος στο αξίωμα αυτό Λουκάς Αντωνίου, έκανε ενέργειες, έκανε προσπάθειες υπεράνθρωπες και κατάφερε ν' απαλλοτριώσει το καλύτερο μέρος στην κορφή του χωριού και να τους δώσει μερικά οικόπεδα για να τους φέρει να βρίσκονται πάντοτε κοντά μας.

Τό είχαν δεχτεί στην αρχή, αλλά ύστερα το ματαβρήκαν και με το δικό τους, γιατί οι Σαρακατσάνοι, όπως στην αρχή ετόνισα, είναι άνθρωποι φιλειρηνικοί και ίσως να είπαν ότι θέλουμε να μπερδευτούμε με τους πονηρούς και μίζυρους γι αυτό και προτίμησαν πάλι να μένουν μακρυά και νάναι αγαπημένοι παρά κοντά και μαχόμενοι όπως λέει η παροιμία. Μπορεί να μην είναι και αυτός μόνο ο λόγος, μπορεί, λέω νάχουν και άλλους λόγους, αυτοί ξέρουν, να ένας άλλος λόγος που αυτή τη στιγμή εγώ σκέπτομαι γιατί εγώ είμαν μέσα τους και τους καταλαβαίνω, λίγο κάθισα και πολύ καταλάβα, μπορεί, λέω, επειδή το απαλλοτριωμένο ύψωμα που το απαλλοτρίωσε ο Σύλλογος από την Κοινότητα μέσω Νομαρχίας, φαίνεται πως είναι των Αγίων Αποστόλων περιουσία και ίσως οι Σαρακατσάνοι να μη θέλουν να κατοικήσουν σε βακούφια.

Οι Σαρακατσάνοι συν τοις άλλοις πλεονεκτήματα που ψάχνω να βρώ, έχουν και τούτο: Τους διακρίνει το υψηλό και ανεπτυγμένο θρησκευτικόν συναίσθημα, έχουν φόβο Θεού όπως λένε. Μπράβο τους, αυτό τους τιμά ιδιαίτερα, αυτό τους τιμά περισσότερο, γιατί άν δεν γνωρίζουν αυτοί την αλήθεια περί Θεού που είναι κοντά στό Θεό, ποιοί θα την γνωρίζουν εμείς τα σκουλήκια που ζάμε — έμαθα και αυτή τη λέξη σήμερα — μέσα στη βρωμιά, στην ακολασία, στην αμαρτία;

— Βρε πώς μας κόφτει τούτος δω ο Αθηναίος έλεγαν και ξανάλεγαν από μέσα τους βέβαια, γιατί εγώ τους πρόσεχα ασταμάτητα, τους διάβαζα τί σκέπτονταν, τους κοίταγα και τους άκουγα μ' ανοιχτό το στόμα, ήθελα όπως και παραπάνω είπα, να μάθω πολλά γιαυτούς και ξέρετε, με την συνεχή και αδιάλειπτη παρατηρητικότητά μου τους αφόπλιζα, μου τάπαν όλα τα μυστικά.

Όλο το βάρος της συζήτησής το είχαν ρίξει πάνω μου.

Κατά την διάρκεια των συνομιλιών που είχα μαζύ τους παρατήρησα και τα εξής χαρακτηριστικά σ' αυτούς τους ανθρώπους.

Οι άνδρες της φυλής αυτής τίνα: αναστήματος υψηλού, γεμάτοι υγεία και ομορφιά, έχουν κανονικώτατα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους, είναι πάντοτε εύχαρες και ζωηροί. Είναι ερυθρόλευκοι.

Και για τις γυναίκες παρατήρησα τα εξής που πήγαιναν κι' ερχόντουσαν περάδωθε περνώντας από μπροστά μας. Είναι ωραιότατες, με γλυκύτατα μεγάλα μάτια — κοκαρομάτισσες, η μύτη τους κονδυλωτή, δαχτυλιδένιο έχουν μέση και τα στήθια τους σα λεμόνια, ψηλόλαιμες και περδικοπερπατούσες με θελκτικό χαμόγελο στα κοραλένια χείλη τους.

Τέτοια κάλη, τέτοιες ομορφιές, τέτοιες συνήθειες καλές, πώς μπορώ να αποσιωπίσω; Μπορώ αυτούς τους ανθρώπους να μη τους τραγουδήσω; Αχ! πόσο θάθελα να μπορούσα μαζί τους για πάντα να κατοικήσω πάνω στα ψηλά βουνά, μακρυά από τους ανθρώπους, λίγο να γεμίσω! Τους αφιερώνω λοιπόν τούτο το τραγούδι και άν θέλουν άς με κάνουν επίτιμο Σαρακατσάνο, πολύ θα τόθελα.

Αχ πόσο θάλελα νάμουν
Σαρακατσάνος
νάχω πρόβατα απάνω στά
βουνά
και το χειμώνα στα χειμαδιά.

Νάχω και τη Σαρακατσάνα μου
με το λυγερό κορμί της
εγώ να είμαι η πνοή της.

Νάχω και τους μπιστικούς
όλοι να με προσέχουν
και στο πρώτο μου κέλευσμα
όλοι κοντά να τρέχουν.

Νάχω και τις ψυχοκόρες μου
τους μπιστικούς μου να ζευγαρώνω
κι εγώ να καμαρώνω.

Νά ζάμε όλοι μαζύ
κάτω από τ' αστέρια
στα κλέφτικα λημέρια.

Και η Σαρακατσάνα αρχόντισσα
κακό στο νου της να μη
βάνει
σαν για νύχτες ολάκερες με
χάνει.

Γιατί πολύ την αγαπώ
και δεν φοβάμαι τον εχθρό
ούτε Τούρκο ούτε Αλβανό.

(Συνεχίζεται)

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ;

● Στή «Νεβρόπολη»;

● Στό Σύλλογο τοῦ χωριοῦ σας;

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

1) Ξυδιάς Κώστας του Βασιλείου (Μηχανολόγους - Θράκης).

2) Ιωακείμ Ελένη του Δημητρίου (Δημόσιο Δίκαιο - Αθήνας).

3) Κρανιάς Σωκράτης του Θεοδοσίου (ΚΑΤΕΕ - Κοζάνης).

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΗ ΛΑΔΙΑ

Ήτανε ένας Ανανίας, πού ούτε ξέρομε, κανένας από που κρατούσε η σκούφια του. Ένας Ανανίας που προσπαθούσε να ισορροπήσει στη ζωή, μεταξύ μιζέριας και ύπαρξης..λ Μίζερη σιλουέτα, μίζερο στομάχι, μίζερο πανταλόνι, και μέ ξεύτια στον πάτο! Μίζερο πουκάμισο, δεν ήταν ‘να το πλύνεις. Να το ρο κανίσεις ήταν. Τόβλεπαν οι μύγες και πέρνανε δρόμο μη πάθουνε μόλυνση...

Είχε και παπούτσια με κορδόνια, πού τάδενε από όρθιος! Άκου από όρθιος! και τούτο γιατί είχε δυό χέρια μακρυά σάν «φουρνόξυλα».

Για πορτοφόλι; Δεν γίνεται λόγος. «Μόνιμη καθίζηση». Είχε και χρέη. Μαντάρα ολόκληρος δηλαδή!

Τώρα πώς ήρθε στον κόσμο αυτός ο Ανανίας. μυστήριο... Ούτε ήξερε, πότε γεννήθηκε, για τί γεννήθηκε, πως γεννήθηκε, απο ποιον γεννήθηκε. Είναι κάτι άνθρωποι σε τούτον το ντουνιά τον αχάριστο.

Νά, σαν κάτι γατιά, να πούμε..

Το πετάς στο δρόμο να φοφήσει και κείνο, στη σκάει και μεγαλώνει κιόλας και άντε να βρείς εσύ την εξήγηση...

Ο Ανανίας μας τραβούσε το δρόμο των «Γαϊδουρίσιων πεπρωμένων ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ — ΗΣΥΧΟΣ και ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ».

Έ, ρε, πόσοι γάιδαροι είναι Ανανίηδες και πόσοι Ανανίηδες είναι γάιδαροι σε τούτη τη ΔΥΣΗ ΠΟΥ ΑΝΗΚΟΥΜΕ!

Κάποια μέρα ο Ανανίας μας δήλωσε ότι δεν ένοιωθε καλά. Καὶ έτσι άρχισε μια ατελείωτη περιπέτεια με τους γιατρούς και τα Νοσοκομεία.

Και καθώς τόφερε η κουβέντα, μας διηγήθηκε την περιπέτειά του αυτή, και με πολύ χιούμορ.

Ο Ανανίας μας λοιπόν, ένοιωθε τότε ένα βούισμα στα αυτιά του, και όσο πέρναγε ο καιρός, τόσο γινότανε πιο ενοχλητικό, και φυσικά τον ανησυχούσε.

Μια και δυο τραβάει σ' ένα γιατρό, (φακελάκια) και του λέει:

— Γιατρέ μου, το και το. Βουίζουνε τ' αυτιά μου. Θα τρελαθώ, για εξέτασέ με σε παρακαλώ να δούμε, τι μου συμβαίνει..

— Κάτσε, κάτω!

— Νά κάτσω γιατρέ μου.

Κάθεται κάτω ο Ανανίας και αρχίζει την εξέταση ο γιατρός. (Από αυτούς τους γιατρούς που μεταπιέζανε πολλούς ζωντανούς ανθρώπους σε μαρμάρινες προτομές).

Από δω τον έχει, από κει τον έχει, του λέει στο τέλος, πως έχει αμυγδαλές και πως πρέπει να τις κόψει αμέσως.

— Εγχείρηση, γιατρέ μου;

— Εγχείρηση και γρήγορα..

— Ωστε απ' τις αμυγδαλές είναι που βουίζουν τ' αυτιά μου;

— Μάλλον από τις αμυγδαλές.

Τώρα, για να μην αφήνουμε α χαλίνωτη τη φαντασία μας, να καλπάζει σε υπερβολές. Δεν τοπήρανε όλοι οι γιατροί μας το χαρτί με πολιτικά μέσα, ούτε με ζορμπαλίκια και ούτε που ζούν όλοι. Εν ονόματι του χυδαίου υλιστικού τους κέρδους, κομπάζοντας στις παρέες τους χωρίς ντροπή.

— Ότι: Εμείς είμεθα επαγγελματίες και όχι ιδεολόγοι. Πας ιδεολόγος, βλάξ...

Υπάρχουν και γιατροί, μόνο ΓΙΑΤΡΟΙ.

ΓΙΑΤΡΟΙ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ. Που έχουν δύο κοστουμάκια στην κρεμάστρα τους σεμνά - σεμνά, και ένα φαγάκι στο τίμιο τραπέζι τους.

Παρακαλώ αυτούς τους γιατρούς. Οσοι φοράτε καπέλο αυτή τη στιγμή να το βγάλετε προς ένδειξη σεβασμού προς τιμήν του ανθρωπίνου πνεύματος και της Επιστήμης!

Πάει λοιπόν. (Νά μην την τραβάμε και σε μάκρος την ιστορία του Ανανία) στο νοσοκομείο.

Τον ξαπλώνουν κάτω, βάζουν το κλαδευτήρι και χραπ! του κλαδεύουν τις αμυγδαλές..

Η εγχείρηση έγινε, και παραδόξως πέτυχε!

Αλλά τα αυτιά του δεν έπαψαν να βουίζουν.

Απογοητευμένος ο φίλος μας τραβάει σέ άλλον γιατρό: Το και το... Κλάδεψα τις αμυγδαλές γιατρέ μου, αλλά η βουή - βουή, παραμένει.

— Ρίξου χάμω!

— Τί;

— Ξάπλα!

— Μάλιστα!

Κάθεται κάτω ο ταλαίπωρος, και αρχίζει ο γιατρός:

— Βήξε! Βγάλε γλώσσα! ξαναματαβήξε ξαναβγάλε γλώσσα, γύρνα ανάσκελα, γύρνα μπρούμυτα. Τού χώνει τα δάκτυλα στο στόμα. Τον ρωτάει:

— Πέρδεσαι;

— Οχι γιατρέ μου.

— Εχεις κανονική εκκένωση;

— Οχι γιατρέ μου.

— Πρέπει να δω τα κόπρανά σου.

— Μα δεν μούρχετε γιατρέ μου.

— Αργότερα ίσως, να πάω στο σπίτι μου και όταν μούρθουν, σου στέλνω ένα πιάτο. (Για εξέταση βέβαια).

— Καλά - καλά, δεν χρειάζεται, απαντάει ο γιατρός. Γιατί, για να μην έχεις ενεργηθεί μέχρι τώρα, καταλήγει ο γιατρός θα πεί πως έχεις, σκωληκοειδή απόφυση.

— Να την κλαδέψω πρέπει;

— Και γρήγορα μάλιστα.

Πάλι στο νοσοκομείο: Τόν ανοίγουν στην κοιλιά, του κλαδεύουν και τη σκωληκοειδή του απόφυση...

Δυστυχώς όμως τα αυτιά του βουίζουν περισσότερο!!

Και μεταξύ μας... Ξέρετε ποιο είναι το τραγικότερο πράμα στον άνθρωπο;..

Να είσαι φτωχός άρρωστος σε Νοσοκομείο. Φωνάζεις για βοήθεια... Σε ΚΟΥΦΟΥΣ. Φτωχός άρρωστος σε Νοσοκομείο είσαι «ένας πεθαμένος», που έχεις την αναίδεια νά ζείς. Πλούσιος άρρωστος: Είσαι ένα «χρυσοφόρο κοίτασμα» εξετάσεις, εξετάσεις, εξετάσεις, πορτοφόλι, πορτοφόλι, πορτοφόλι. Αμέ πώς! Τέτοια φραία να δούνε τα μάτια σου.

Πάει σε τρίτο γιατρό και του λέει: Βουί, βουή, βουή γιατρέ μου.

— Έτσι, έ!

— Ετσι και χειρότερα γιατρέ μου.

— Κάτσε κάτω!

Τον παραλαβαίνει και τούτος και τον αρχίζει στο ζύμωμα. Τον ρωτά αδιάκριτα για τις λεπτομέρειες της πέψης (Είναι να ντρέπεται κανείς).

Στο τέλος, του λέει:

— Στον μικροβιολόγο και γρήγορα.

— Να κάνω τί, γιατρέ μου;

— Ανάλυση.

Ο Μικροβιολόγος τον κάθησε πάνω στην λεκάνη, και το αποτέλεσμα των ευγενικών αυτών προσπαθειών, τό βάζει κάτω από το μικροσκόπιο.

Συμπέρασμα:

— Λοιπόν, αμοιβάδες, κύστεις αμοιβάδων.

— Το λοιπόν;

— Δίαιτα, χάπια, υπόθετα, ενέσεις.

— Θα περάσει η βουή γιατρέ μου;

— Εξάπαντος.

Έξι μήνες ο ταλαίπωρος τρυπιέται, βλέπει κατσαρόλες στα μαγέρικα και χλιμιντράει. Αλλά δυστυχώς η βουή — βουή.

Ολα τα έκανε ο φίλος μας.

Τέλος κάποια μέρα, χαζεύον τας απελπισμένα, βλέπει ταμπέλα, διαστάσεων : «Φρίξος Τρομάρας, δόκτωρ καταμέγας διδάκτωρ της Ιατρικής Επιστήμης».

Τον υποδέχτηκαν δύο τεράστια γαλιά (που θα τα ζήλευε και το αστεροσκοπείο) χρυσού σκελετού. Γφος βαρύ, μολυβάτο.

Πράγματι η ιατρική αυτή διάνοια, του μίλησε αδελφικά.

Τα έκανες όλα αυτά; του λέει.

— Τα έκανα δοκτορά μου.

— Και δεν είδες καλό;

— Μηδέν δόκτορά μου.

— Αντέχεις;

— Δεν αντέχω, αλλά τι νά κάνω!!

— Εξι μήνες ζωής έχεις ακόμα.

— Πώς, θα πεθάνω;

— Οπως σε βλέπω και με βλέπεις.

— Ζωή σε λόγου σου γιατρέ μου.

Και φεύγει ο ταλαίπωρος, κατευχαριστημένος. Με τέτοιο μαντάτο, και ποιός δεν θα ήταν;

Αποφασίζει! Εξι μήνες, ζωή, που του έμενεν. Να φάει, να πιεί να ντυθεί ωραία! Να μην πάει παραπονεμένος.

Παραγγέλνει λοιπάν κοστούμι, μέγκλα.

Πάει να παραγγείλει και ένα πουκάμισο. Οπως του έπερνε τα μέτρα ο πουκαμισάς, λέει στον βοηθό του:

— Γράψε 36 νούμερο κολλάρο.

— Οχι, διαμαρτύρεται ο Ανανίας. Το κολλάρο που φοράω είναι νούμερο 35, αυτό το νούμερο φοράω πάντα.

— Αν φοράτε τόσο στενό κολλάρο, του λέει ο πουκαμισάς, θα βουίζουν τα αυτιά σας.

Γουρλώνει τα μάτια του ο Ανανίας.

— Ε;;

— Τί, έ; Δεν σας συνέβει ποτέ να βουίζουν;

Σαγίδωσε ο Ανανίας.

Οταν τελείωσε την ιστορία του ρωτάει σ' όλους της παρέας μας.

Τί καταλάβαμε από όλα αυτά που μάς διηγήθηκε.

Ολοι της παρέας μας απαντήσαμε.

— Τήν περιπέτειά σου!!

— Λάθος κύριοι. Η ιστορία μου αυτή έχει ΠΑΡΑΒΟΛΙΚΟ ΝΟΗΜΑ. Δεν το καταλάβατε και λυπούμαι. Είστε ολίγον κουτοί.

— Ε, λοιπάν, τόσους πολλούς κουτούς συγκεντρωμένους μαζί, πρώτη μου φορά βλέπω. Ακούστε κύριοι:

Ο άρρωστος που βούιζαν τ' αυτιά του είναι Η ΕΛΛΑΔΑ. Οι δε γιατροί είναι όλοι όσοι την κυβέρνησαν μέχρι σήμερα.

Ταύτα και φεύγω. Ελάλησε ο Ανανίας.

Και μας άφησε όλους, σαν το βλίτο (κουτόχορτο) μέσα σε Πανεπιστήμιο.

ΣΩΤ. ΛΑΔΙΑΣ

ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ

Πραγματοποιήθηκε σήμερα 1.12.1982 στην Αθήνα, στο Ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ, σύσκεψη των Διοικ. Συμβουλίων των συλλόγων της Θεσσαλίας, που έχουν έδρα την Αθήνα, τον Πειραιά και τα Περίχωρα, στην οποία συμμετείχαν και οι Θεσσαλοί βουλευτές, Σ. Αναστασάκος, Δ. Πιτσιώρης, Χρ. Οικονόμου, Μάτζαρης του ΠΑΣΟΚ, Αθ. Ταλιαδούρος, Στ. Αλαμανής Ν. Κατσαρός, Γ. Σουφλιάς της Ν. Δ., Κ. Λουλές του ΚΚΕ με πρωτοβουλία της Ενωσης των συλλόγων της Θεσσαλίας «Η ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ».

Στη σύσκεψη συζητήθηκαν τα προβλήματα που απασχολούν τον Θεσσαλικό χώρο και ειδικώτερα:

1) Η ίδρυση Θεσσαλικού Πανεπιστημίου.

2) Αρδευτικά έργα.

3) Αποστραγγιστικά έργα.

4) Οδικό δίκτυο.

5) Τουριστική Ανάπτυξη

6) Βιομηχανική Ανάπτυξη

7) Ορεινή Υδρονομία.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στη ίδρυση του Θεσσαλικού Πανεπιστημίου και τα αποστραγγιστικά έργα, διότι:

1) Μετά την αναγγελία της ίδρυσης των Πανεπιστημίων Ιονίου και Αιγαίου, η μόνη περιοχή που δεν έχει Πανεπιστήμιο είναι η Θεσσαλία.

Αποφασίστηκε και εγκρίθηκε ψήφισμα όπως ζητηθεί από την Κυβέρνηση, αφού μετά από δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου, και των υπουργών Παιδείας κ. Α. Κακλαμάνη, Εσωτερικών κ. Γεννηματά και του υφυπουργού Παιδείας κ. Παπαθεμελή, στους Δημάρχους των Θεσσαλικών πόλεων, ότι η ίδρυση του Θεσσαλικού Πανεπιστημίου περιλαμβάνεται στο κυβερνητικό πρόγραμμα και θα γίνει οπωσδήποτε, να αναγγελθεί η ίδρυση και του Θεσσαλικού Πανεπιστημίου.

Κατά τη συζήτηση αναπτύχθηκαν από τους Βουλευτές της Θεσσαλίας απόψεις και προτάσεις για την ποιοτική διάρθρωση των αντικειμένων του Θεσσαλικού Πανεπιστημίου με βάση τις αντικειμενικές δυνατότητες και ανάγκες για ένα πρόγραμμα αποκεντρωμένης περιφερειακής ανάπτυξης και άσκησης κοινωνικής πολιτικής.

Ετσι προτάθηκε η ένταξη στο Θεσσαλικό Πανεπιστήμιο των σχολών Γεωπονικής, κτηνιατρικής, Αγροτικής Οικονομίας, Ιατρικής και των Παιδαγωγικών Ακαδημιών μετά την Ανωτατοποίησή τους.

2) Τα αποστραγγιστικά έργα, διότι με τις βροχές, όλος ο Θεσσαλικός κάμπος μετατρέπεται σε μία τεράστια λίμνη, με συνέπειες στην παραγωγή, στην οικονομία, στα έργα υποδομής, την επικοινωνία και την ζωή των ανθρώπων περιοχές φορές.

Μετά, (οι βουλευτές έφυγαν γιατί όπως είπαν ότι είχαν βουλή) μίλησαν πολλοί αντιπρόσωποι των Συλλόγων και έκαναν αξιόλογες προτάσεις για την οικονομ. ενίσχυση της Πανθεσσαλικής, την ενεργοποίηση του Θεσσαλικού δυναμικού της Αθήνας σε συνεργασία με την Θεσσαλική αυτοδιοίκηση, για το ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ που θα γίνει τον Ιούλιο και τά άλλα Θεσσαλικά προβλήματα.

Την σύσκεψη που κράτησε 5 ώρες, την παρακολούθησαν αντιπρόσωποι πολλών Συλλόγων.

Δυστυχώς πολλοί σύλλογοι δέν έχουν γραφεί ακόμη στην ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ.

«ΝΕΥΡΟΠΟΛΗ»

Μηνιαία έκδοση
Ενώσεως Μεσενικολιτών

Υπεύθυνος
σύμφωνα μὲ τό νόμο
ΣΩΤ. Ι. ΑΔΑΜΟΣ
Λυκούργου 10 - ΤΤ 111
Τηλ. 3248941

Διευθυντής
ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ
Ευτέρπης 13 - Χολαργός
Τηλ. 6510.454

Ετήσιες συνδρομές	δρχ.
Σύλλογοι οργανισμοί	500
Ιδιωτών	200

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ - ΚΑΤΣΑΡΟΥ
Σοφοκλέους 53
Τηλέφ. 3211.318

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΙΣΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΩΝ

ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΚΟΥΜΑ

Δια του παρόντος δημοσιεύματος θέλω να παρακαλέσω τὶς ηγεσίες των σωματείων των Μεσενικολιτῶν, Μορφοβουνιωτῶν και των ἄλλων ομοιοπαθῶν πυροπληθέντων, λαφυραγωγηθέντων και δημευθέντων χωριῶν του νομου (και ει δυνατὸν και ὀλης της χώρας) εκ των Ιταλικῶν στρατευμάτων κατοχῆς, για να θέσουν ενώπιον της Πολιτείας, το παρελκυσθέν επὶ δεκαετηρίδες θέμα της αποδόσεως των ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΙΣΩΝ και δια ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ των πολεμοπαθῶν — πυροπαθῶν ιδιωτῶν, υπὸ του ελληνικού κράτους αποζημιώσεων της Ιταλίας, της οποίας κατακρατεῖ ἤδη επὶ τόσο χρόνο μη αποδίδον ταὺτας εις τους δικαιοὺχους.

Ως γνωρίζετε, αμέσως μετὰ τὴν λὴξη του πολέμου το ελληνικὸ κράτος προκειμένου να ορίσει τις απαιτήσεις του εκ της Ιταλίας, για τις πολεμικὲς επανορθώσεις για τις ζημιὲς τις οποίες υπέστησαν και οι ιδιώτες ἑλληνες πολίτες εκ των Ιταλικῶν στρατευμάτων κατοχῆς, ενώπιον της Διασυμμαχικῆς Επιτροπῆς Πολεμικῶν Επανορθώσεων ἔδωσαν εντολὴ να υποβάλουν οι ιδιώτες λεπτομερείς ΥΠΕΓΘΥΝΟΥΣ θεωρημένες υπὸ των κοινοτικῶν ἢ δημοτικῶν αρχῶν δηλώσεις για το ειδος και το ὑψος εις προπολεμικες δραχμὲς των ζημιῶν τις οποίες υπέστησαν αυτοί. Οι δηλώσεις αυτὲς συγκεντρώθηκαν στο αρμόδιο Υπουργείο των Οικονομικῶν (στο οποίον υπήρχε και ειδικὴ διεὺθυνση) από ὀλη τη χώρα, οπου αθροίστηκαν και το ολικὸ ποσὸν απαιτήθη από μέρους του ελληνικοὺ εκ του Ιταλικοὺ Κράτους δι' αποζημιώσεις των ιδιωτῶν, διὸτι δεν ἦταν δυνατὸν εις ἑκαστον νεχωρισμένως ιδιώτη να ενεργήση κατὰ τὰ διεθνῶς κρατοὺντα ενώπιον της Διασυμμαχικῆς Επιτροπῆς ἢ του Διεθνοὺς Δικαστηρίου της Χάγης, για να λάβει την δικαουμένη αποζημίωση εκ της Ιταλίας. Το ἔργο τοὺτο ανέλαβε για λογαριασμὸ του συνόλου των πολεμοπαθῶν - πυροπαθῶν ιδιωτῶν η ελληνικὴ Πολιτεία. Τους ιδιώτες και τις απαιτήσεις των εκπροσώπησε το ελληνικὸν Κράτος.

Η Πολιτεία ὁμως εισπράξασα και το ανήκον εις ἕνα ἑκαστο ιδιώτη ποσὸν, καθ' ὁ ποσοστὸν επεδίκασεν η Διασυμμαχικὴ Επιτροπὴ Πολεμικῶν Επανορθώσεων (διὸτι δεν ενεκρίθηκαν στο ακέραιο οι απαιτήσεις της χώρας μας) παρ' ὁτι παρήλθαν τόσα ἔτη από της εισπράξεως υπὸ μορφὴν κεφαλαιουχικῶν αγαθῶν ως ειναι τα υδροηλεκτρικὰ εργοστάσια Λάδωνος και Ἀγρα για τη ΔΕΗ, η αυτοκινητὰ μαξα BREDA και το τροχαίο υλικὸ για τον ΟΣΕ, τα επιβατηγὰ πλοία Αγαμέμνων και Αχιλλεὺς για τον ΕΟΤ, το πολεμικὸ πλοίο Ευγένιος της Σαβοίας για το πολεμικὸ Ναυτικὸ, τα LIBERTIS για το εμπορικὸ ναυτικὸ, και τους εφοπλιστὲς κλπ. μετὰ πάροδον τὸσων ετῶν από της υπογραφῆς της Συνθήκης Ειρήνης μετὰ της Ιταλίας, δεν εννοεῖ να ΑΠΟΔΩΣΕΙ τις ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΙΣΕΣ και για λογαριασμὸ των πολιτῶν αυτῆς αποζημειὼσεις ανερχομένης στο ποσὸ των 150 εκατομμυρίων δολλαρίων αγορα στικῆς δυνάμεως - αξίας του 1945.

Οι εισπραχθείσες αποζημιώσεις υπὸ μορφὴν κεφαλαιουχικῶν αγαθῶν κυριὸτητας σήμερα της ΔΕΗ, του ΟΣΕ, του ΕΟΤ, των εφοπλιστῶν κλπ. αποδίδουν επὶ τὸσα ἔτη, ενὼ οι δυστυχεῖς πολεμοπαθεῖς πένονται και αναμένουν την απὸδοση και λὴψη αυτῶν, δηλαδὴ υπὸ των δικαιοὺχων και ουσία κυρίων των εργοστασίων της ΔΕΗ, των πλοίων, του ΕΟΤ κλπ.

Η Πολιτεία εφ' ὁσον δεν πιέζεται υπὸ των δικαιοὺχων πυροπαθῶν - πολεμοπαθῶν προσποιεῖται τον «κὺριον» δίκαιον και ἔντιμον διαχειριστὴν της περιουσίας των πολιτῶν αυτῆς.

Δυστυχὼς και οι πολιτικοί του τὸπου δεν ενήργησαν ως θα ἔδει ὁταν ανήκαν εις την συμπολίτευσιν εκ φὸβου μη ενοχλήσουν τον υπουργὸν των Οικονομικῶν, την ΔΕΗ, τὸν ΕΟΤ ἢ τους ΕΦΟΠΛΙΣΤΕΣ καὶ οὺτω γίνουν αντιπαθεῖς εις τους κυρίους καὶ αυθέντας των.

Δυστυχὼς δεν υπήρξαν δραστηριὼτεροι και μαχητικὸτεροι οὺτε της αντιπολιτεὺσεως. Αδράνησαν ως εαν μη υπήρχε θέμα.

Καιρὸς λοιπὸν να κινηθοὺν οι ἰδιοι οι ιδιὼτες δια των σωματείων των και να αξιὼσουν την απὸδοση των αποζημιὼσεων της οποίας δικαιοὺνται και της οποίας η Πολιτεία μη οχλουμένη κατακρατεῖ επὶ τὸσα ἔτη.

Εκ των εργοστασίων του Ἀγρα και του Λάδωνος, εκ των αυτοκινηταμαξῶν του ΟΣΕ, εκ των πλοίων κλπ. των ανηκὸντων εις τους πολεμοπαθεῖς — πυροπαθεῖς ωφελήθει και ωφελεῖται και το κοινωνικὸν σύνολον και ομὰς πλουσίων πολιτῶν. Καιρὸς λοιπὸν να λάβουν οι αληθινοὶ κὺριοι πολεμοπαθεῖς τις αποζημιὼσεις τους.

ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ

Σ' ὁλη τη χώρα ἔγιναν γιορταστικὲς εκδηλώσεις στις 25.11 για την επέτειο της ανατίνα ξης της Γέφυρας του Γοργοπὸταμου με ιδιαίτερη λαμπρὸιητα, μετὰ την επίσημη αναγνώριση της Εθνικῆς Αντίστασης από την Πολιτεία.

Κορυφαία εκδήλωση φυσικὰ ἦταν ο γιορτασμὸς στὸ Γοργοπὸταμο. Χιλιάδες αμέτρητου κὸσμου κατάφθασε από κάθε γωνιὰ της Ελλάδας ακόμα και την Θράκη την Πελοπὸννησο και τα Νησιὰ, για να τιμήσουν την ηρωϊκὴ μνήμη των αγωνιστῶν της αντίστασης που χάθηκαν.

Παραβρέθηκαν ὁλα τα κόμματα και κατέθεσαν στεφάνια, εκτὸς της Ν.Δ, Μα ο πρὼην πρωθυπουργὸς κ. Π. Κανελλὸπουλος δήλωσε:

«Πήγα στο Γοργοπὸταμο. Είχα ἔτσι την ευκαιρία να λάβω μέρος σε μια αυθεντικὴ εθνικὴ μυσταγωγία.

Παντοὺ εκυμάτιζε μὸνη η Γαλανὸλευκη. Κανένα από τα κόμματα και καμιὰ από τις αντιστασιακὲς οργανὼσεις που ἔλαβαν μέρος στην ιερὴ αυτὴ εκδήλωση και κατέθεσαν στεφάνια στο λιτὸ μνημείο του Γοργοπὸταμου δεν επιχείρησε να διαταράξει τον υπερκομματικὸ εθνικὸ χαρακτήρα της επετείου.

Θεωρὼ καθήκον μου να συγχαρὼ τον υπουργὸ των Εσωτερικῶν κ. Γεννηματὰ και ὁλους τους αρμὸδιους για την ἀριστη οργάνωση της εθνικῆς αυτῆς τελετῆς».

Τις δύσκολες στιγμὲς που περνάει η χὼρα μας, με την Τουρκικὴ προκλητικὸτητα, παρήγορο ειναι το ενωτικὸ μήνυμα της εθνικῆς συμφιλίωσης και ομοψυχίας που κυριάρχησε στο Γοργοπὸταμο, προσφορὰ της Εθνικῆς μας αντίστασης προς την Πατρίδα, το λαὸ και το Ἔθνος.

Ι.Δ.Π.

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΙ

Πάνω στα θηριὼδη στοιχεία ιστορικῆς ταυτὸτητας της ανθρωπὸτητας, διακρίνονται φωσφορίζουσες αιχμὲς κτηνωδῶν παροξυσμῶν.

Ὁποιος ερευνήσει προσεκτικὰ τις μεγαλὺτερες γενοκτονίες, σφαγὲς και ωμὸτητες που διαπραχθηκαν στην ιστορικὴ πορεία της ανθρωπὸτητας, θα διαπιστὼσει ὁτι οργανὼθηκαν ὁλες ανεξαιρέτως από τους Εβαίους, ενὼ οι φρικτὸτερες ἔχουν πραγματοποιηθεῖ με τα ἴδια τους τα χέρια. Χωρὶς μια αναδρομὴ στο παρελθὸν δεν ειναι δυνατὸν να κατανοηθεῖ η πρὸσφατη γενοκτονία των Παλαιστινίων στο Λίβανο από τὸυς σὺγχρονους Εβραίους κανίβαλλους. Θ αναφερθὼ σε μερικὲς περιπτὼσεις.

Οι Εβραίοι σφάζουν σαν τα τραγιὰ εκατὸ χιλιάδες Ἕλληνες στην Κὺπρο και διακὸσιες χιλ. Ἕλληνες στην Αἴγυπτο το 150 μ.Χ. φθάνοντας σε τέτοιες βαρβαρὸτητες ὡστε ο διάσημος Γάλλος συγγραφέας Ερνέστος Ρενὰν που τὶς περιγράφει να τονίσει με αποτροπιασμὸ: «Τέτοια φρενίτιδα κατέλαβε τους Εβραίους σφαγεῖς, που ἔτρωγαν ωμὲς τις σάρκες αυτῶν που σκὸτωναν και τὺλιγαν τα ἀντερὰ τους στη μέση τους για ζωνάρια». Εβραίοι χρημαὸδοτοὺν τον Μωάμεθ να δημιουργίσει το Μωαμεθανισμὸ σε αντιπερισπασμὸ της Χριστιανικῆς θρησκείας. Ενενήντα χιλ. Ἕλληνες σφάζουν οι Εβραίοι στην Ιερουσαλὴμ το 614 μ. Χ. αναγκάζοντας τον Ηράκλειο να μεταβεῖ προσωπικὰ στην Παλαιστίνη για να τους δαμάσει.. Εβραίοι οργανὼνουν ὁπως περιγράφει ο Πατριάρχης Νικηφὸρος το διαλυτικὸ της Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας κὶνημα των εικονομάχων. Εβραίοι ραδιοὺργοι προκαλοὺν το πρὼτο ρήγμα μεταξὺ Ανατολικῆς και Δυτικῆς Εκκλησίας, Εβραίοι υποκινοὺν την επιδρομὴ και λεηλασία από τους σταυροφὸρους στη Κωνσταντινοὺπολη το 1204. Αλλὰ και στη σὺγχρονη εποχὴ η δράση των Εβραίων κατὰ του Ελληνισμοὺ και οιουδὴποτε σχετιζομένου με την Ελληνικὴ Ιστορία, ὁπως οι Κρητικῆς καταγωγῆς Παλαιστίνιοι (Φιλισταίοι ειναι τρομερὴ.

Ο Μουσταφὰ Κεμὰλ και οι Νεὸτουρκοι, ο Δζαβὶτ Μπέης, ο Χαλὶλ Μπέης, ο Εβραιοπολωνὸς Ενβὲρ Πασάς, ὁλοι αυτοὶ οι γενοκτὸνοι του Ελληνισμοὺ ειναι Εβραιὸτουρκοι, ὁπως αποκαλὺπτει ο Ἀγγλος πρέσβυς Γκραὶητ, οι Εβραίοι για να προκαλέσουν την καταστροφὴ του Ελληνισμοὺ της Μικρὰς Ασίας πρὸσφεραν στον Κεμὰλ το μυθὼδες ποσὸ των 650 εκατομμυρίων χρυσῶν λιρῶν!

Σε ἄρθρο δημοσιευμένο στὴν 1.12.1956 στο Τουρκικὸ περιοδικὸ «Φὸρουμ» και αναγνωρίζεται ὁτι οι Εβραίοι ειναι οι μὸνοι πιστοὶ σὺμμαχοι της Τουρκίας! Η γενοκτονία συνεπὼς των Παλαιστινίων από τα βὰρβαρα στίφη του στενοὺ συνεργὰτη των Χιτλερικῶν Μεναχὲμ Μπέγκιν που συντελεῖται κὰτω από την σιωπηρὴ ευλογία των Αμερικανοεβραίων θεατρὶνων και Φιλοσιωνιστικῶν κυβερνὴσεων της Δύσης, δεν πρὲπει να μας εκπλήσει οὺτε να την αποσυνδέουμε από τα ευρὺτερα σχέδια του εβραιοτουρκικοὺ ιμπεριαλισμοὺ στην Ανατολικὴ Μεσὸγειο την επιδρομὴ του Αττιλα στην Κὺπρο και τις τουρκικὲς σπειλὲς κατὰ της χὼρας μας, ὁλα γινονται κὰτω απο την ευλογία των Αμερικανοεβραίων, ἄς μη ξεχνὰμε τα γεγονὸτα της Νέας Μάκρης που απροσανατολίζουν τα αεροπλὰνα μας και προκὰλεσαν τον θὰνατο 64 ανδρῶν και αξιωματικῶν του Στρατοὺ μας.

Στην Κὺπρο υπὰρχει τὺμβος που υψὼθηκε πάνω ακριβὼς στα συντρὶμια του Ελληνικοὺ αεροπλὰνου, και αναρωτιὲται κανεὶς σὴμερα ποιὰ θα ειναι η συμπεριφορὰ των σημερινῶν αμερικανῶν σε μια αιφνιδιαστικὴ επὶθεση της Τουρκίας; Ποιὸς διαθὲτει την βρεφικὴ αφέλεια να τους εμπιστεὺεται; Η επιδιὼξη εξαφὰνισης των Παλαιστινίων αποτελεῖ μέρος αυτοὺ του πλὰνου του οποίου τις συνὲπειες θα γευθοὺν και ἄλλοι λαοί της περιοχῆς ἂν εξακολουθοὺν να παραμένουν με σταυρωμένα χέρια.

Θ. ΜΑΛΑΜΙΤΣΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Με κατὰπληξη ακοὺσαμε στις 14)11)82 από την ΕΡΤ, που γράφηκε την ἄλλη μέρα απ' ὁλες τις εφημερίδες, την ἱδρυση Πανεπιστημίου ΑΙΓΑΙΟΥ — ΙΟΝΙΟΥ — ΑΤΤΙΚΗΣ.

Για Θεσσαλικὸ Πανεπιστὴμιο οὺτε κουβέντα.

Η προηγοὺμενη κυβὲρνηση επίσημα, πανηγυρικὰ με το στόμὰ του τὸτε πρωθυπουργοὺ εξὴγγειλε στους δημὰρχους των Θεσσαλικῶν πὸλεων και ἄλλων προσωπικοτὴτων της Θεσσαλίας, καλεσμένοι απ ὁτον τὸτε Θεσσαλὸ Υπουργὸ Παιδείας τὴν ἱδρυση ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Η Θεσσαλία αποτελεῖ τον κορμὸ της ΕΛΛΑΔΑΣ, γειτονεὺει με τις περισσὸτερες περιοχὲς της Ελληνικῆς επικρατειας και αντὶ να ειναι η πρὼτη που θα ἐιχε Πανεπιστὴμιο. μετὰ την Αθὴνα - Θεσσαλονὶκη, σὴμερα με την κυβὲρνηση της Αλλαγῆς μὲνει ξανὰ απ' ἔξω.

Πικραμένος ο Θεσσαλικὸς λαὸς ρωτὰει: Πὸτε η κοροϊδία ἢταν πιο χτυπητὴ; Τὸτε που η προηγοὺμενη κυβὲρνηση εξὴγγειλε την ἱδρυση Θεσσαλικοὺ Πανεπιστημίου; ἢ τὼρα που ξανὰ περιφρονὴθηκε;

Ι.Δ.Π.

Ἔσβις, ἐστείλατε τὴν συνδρομή σας;

ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΤΟΥ '21 ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Γράφει ο ιστοριοδίφης Γιώργος Σκρίμπας

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Η Δαμάντω βρέθηκε παντρεμένη μ' έναν πρόκριτο στό Μαυρομάτι: Καρδίτσας, τόν Γιάννη Μαυρομματιώτη, αλλά χήρεψε πολύ νέα καί κλείστηκε στό κοντινό μοναστήρι τού 'Αη Γιώργη. Εκεί τής έδωσαν τό όνομα Ζωή. Περαστικός από τό μοναστήρι τήν είδε ο καπετάνιος καί λήσταρχος τού Βάλτου Δημήτρης 'Τσος ή Καραΐσκος, πού θαμπωμένος απ' τήν ομορφιά της έσμιξε μαζί της, κατά μία εκδοχή μέ τήν θέληση τής Καλογριάς, κατ' άλλη όμως εκδοχή βίαια καί ήρθε σέ αθέμιτη μέ τήν Καλόγρια πράξη, απ' τήν οποία γεννήθηκε ο γιός τής καλογριάς ή τό Καραΐσκάκι όπως έλεγαν περιπαιχτικά τόν Καραΐσκάκη.

Η Ζωή αγάπησε τό παιδί της πρότού ακόμη νά ρθει στό κόσμο καί δέν ήθελεμέ καμιάδύνα μη νά τό αποχωριστεί. Ο καιρός όμως περνούσε καί η εγκυμοσύνη της δέν κρυβόνταν καί πλησίαζε ο καιρός τής γέννας. Γι' αυτό δέν μπορούσε νά σταθεί πιά στό μοναστήρι, ούτε στούς συγγενείς τού μακαρίτη τού άντρα της μπορούσε νά πάει αφού τόν απάτησε, ούτε στό πατρικό της σπίτι στή Σκουληκαριά τής 'Αρτας, γιατί θά τήν σκότωναν τ' αδέλφια της.

Γι' αυτό κρύφτηκε στή σπηλιά πού υπήρχε κοντά στό μοναστήρι τού 'Αη Γιώργη, καί εμεινε μέχρι νά φέρει στόν κόσμο τό βλαστό της, τόν μετέπειτα αθάνατο ήρωα Γεώργιο Καραΐσκάκη. Τ' αφαλόκοψε μόλις γεννήθηκε, μόνη της καί τό φάσκιωσε μέ κάτι παλιοκουρελα πού είχε. 'Ηταν Μάης μήνας κι όλα γύρω στή σπηλιά μοσχοβολούσαν απ' τά ανθισμένα αγριολούλουδα.

Μόλις γεννήθηκε τό μωρό ο ηγούμενος τού Μοναστηριού, θές από ευσπλαχνία, θές από τόν φόβο τού τρομερού πατέρα τού παιδιού, φρόντισε κρυφά γιά τήν συντήρηση τής λεχώνας καί βάφτισε μάλιστα τό μωρό, στό οποίο έδωσε τόνομα τού Αγίου τού Μοναστηριού. Μετά σαράντα μέρες η Καλόγρια Ζωή φεύγει από τό μοναστήρι (μή μπορώντας πλέον νά μείνει) καί αφήνει τό παιδί της στήν γυναίκα τού τσέλιγκα τού Μοναστηριού τήν Πουλιάνα πού τό κράτησε καί η Καλόγρια γύριζε στά γύρω χωριά, πουλώντας κεριά, σταυρούς, μοσχολίβανο καί άλλα εκκλησιαστικά είδη, γιά νά βγάζει τά έξοδά της καί τά έξοδα πού έπρεπε νά πληρώνει στόν Τσέλιγκα γιά τήν διατροφή τού γιού της.

Δέν πέρασαν πολλά χρόνια καί η Ζωή μή αντέχοντας άλλο στήν κακογλωσσιά καί τήν περιφρόνηση πού αντιμετώπιζε γύρω της, φεύγει γιά τά Γιάννενα καί εγκαταλείπει τό παιδί της στόν Τσέλιγκα. 'Ετσι ο μικρός Καραϊσκάκης μένει σέ ξένα χέρια, χωρίς τήν αγάπη τού πατέρα καί τήν στοργή καί φροντίδα τής μάννας του.

Οχτώ χρονών τούδωσε ο σαρακατσάνος τσέλιγκας μιά γκλίτσα καί τόν έστειλε νά φυλάει τά ζωντανά τού Μοναστηριού. Μέσα στίς στρούγγες καί στίς στάνες, βόσκοντας καί σκαρίζοντας τά πρόβατα, σ' απάτηιες βουνοκορφές, πέρασε τά πρώτα του χρόνια. Τά χρόνια αυτά τής ζωής του ήταν μαύρα κι άραχνα. Ερημιά καί καταφρόνια έβρισκε γύρω του, χαρές δέν ένιωθε καθόλου. Η μόνη του απόλαυση ήταν η φλογέρα πού έπαιρνε τούς στεναγμούς τών σκλάβων, νά τούς κάνει ελπίδα φόρο τραγούδι ή νά βλέπει τούς κλέφτες νά ρεβολάνε στά ψηλώματα καί τίς ισοτοπιές καί νά παραβγαίνουν στό πάλεμα καί στό λιθάρι. Βλέποντάς τους, τό τσοπανόπουλο, η καρδιά τους φτερούγιζε από λαχτάρα καί έλεγε νάμιουν λίγο μεγαλύτερος νά πάω καί εγώ μαζί τους στά φαράγγια καί στίς κορφές.

Μισόγυμνος, ξυπόλυτος, θεονήστικος τίς πιό πολλές φορές, πάσκιζε νά κάνει σωστά τή δουλειά του, γιά νά τρώει τίμια τό ξεροκόμματο πού τούδινε ο τσέλιγκας.

'Οσο μεγάλωνε γινόταν σβέλτος, φιλότιμος, έξυπνος, αλλά όλο καί περισσότερο τόν φορτωναν μέ βαρειές γιά τήνηλικία του δουλειές. (Συνεχίζεται)

ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ ΣΤΟ ΣΜΟΛΙΑΚΑ - ΑΝΩ ΤΥΜΦΗ - ΦΑΡΑΓΓΙ ΒΙΚΟΥ

Το καλοκαίρι που μας πέρασε ο (τοπικός) Μορφωτικός Σύλλογος Μοσχάτου, οργάνωσε, όπως κάθε χρόνο ορειβατική εκδρομή. (Πέρισυ σε συνεργασία με το Φ.Ο. Καρδίτσας καί συμμετοχή ορειβατών του Ορειβατικού Συλλόγου Τρίκου Ιταλίας, είχαμε πάει τόν 'Ολυμπο, στην ψηλότερη Ελληνική κορφή «Πάνθεον» (Μύτικας) — υψόμετρο 2.917 μέτρα).

Φέτος η ορειβατική μας εξόρμηση, που για μια φορά κατευθυνόμασε τους συμμετάσχοντες — με εξαίρεση τον Χρήστο Σκόντρα — με την μοναδική φορά καί αίσθηση που χαρίζει το βουνό, ειδικά στα μεγάλα υψόμετρα, με τα απρόσιτα βάση καί την αλπική γοητεία, είχε κάπως έτσι:

Φύγαμε από το χωριό (Βλάσδο) Σάββατο 14 Αυγούστου, 6.30 το πρωί.

Συμμετείχαν: ο Μήτσος (του Ηλία) Κουσιάς, αρχηγός της ορειβατικής ομάδας. Μένει καί εργάζεται στην Ιταλία (Τορίνο). Αλλά κάθε καλοκαίρι περνάει στο χωριό. Είναι ο δημιουργός, η ψυχή της ορειβατικής ομάδας. 'Εχει αλωνίσει τις Αλπεις. (Φέτος, ανέβηκε καί στό Λευκό όρος — για πρώτη φορά, μετά από πολλές ανεπιτυχείς προσπάθειες. Το οποίο είναι η ψηλότερη κορφή των 'Αλπεων καί της Ευρώπης κοντά στα 4.800 μέτρα ύψος με αιώνιους παγετώνες).

Ο Σεραφείμ Ρέππας, δεύτερος της ορειβασίας (65 χρονών), του οποίου η αντοχή καί η άριστη φυσική κατάσταση εντυπωσίασαν. Αυτό ίσως καί να οφείλεται στη δίαιτα φυτοφαγίας καί στην θεωρία των «γιόγκυς», που χρόνια τώρα ακολουθεί.

Οι σταθεροί — σε συμμετοχές τουλάχιστον — ορειβάτες Σεραφείμ Τσιώνος, Χρυσόστομος Μαργέλλος καί Δημήτριος Τσιτσιάς.

Οι σαν ...κομήτες εμφανιζόμενοι: Γιάννης Νταής καί Χρήστος Σκόντρας.

Καί οι καινούργιοι: Κων. Καν δήλας (Αριστιππου), Δημ. Σκόντρας (Αεσκλή), Αγγέλα Αντωνίου (Γιάννη), Αρετή Παπάκου, Ερασμία Κωλοφοτιά. Καί ο άριστος ορειβάτης — άν καί καμπίσος (Παλιοκαστρινός) — Βάιος Κουκουζέλης' που έχει το σπάνιο προσόν να κάνει ορειβασία καί... ξυπόλητος, άν χρειαστεί. (Φέτος πάντως τον είδα φανερά πεσμένο).

'Ηταν ακόμη καί τα παιδιά του Μήτσιου Κουσιά, Ηλίας καί Παυλάκος (μόλις 13 - 11 χρονών), που επαληθεύουν την παροιμία: «τό μήλο κάτω απ' τη μηλιά...» Καθώς καί ο Καρδιτσιώτης Γιώργος Μπάρμπας μ' άλλους 5 - 6 Καρδιτσιώτες που δεν θυμάμαι αυτή τη στιγμή.

Δια μέσου Καρδίτσας — Τρικάλων — Καλαμπάκας — Γρεβενών, φτάσαμε στη Σαμαρίνα — υψηλότερο Ελληνικό χωριό (άλλοι τόχουν στα 1.300, άλλοι στα 1.600 μέτρα υψόμετρο) — κατά το μεσημέρι.

'Αν καί ήταν καταμεσήμερο, με τον ήλιο να λάμπει, λίγο άμα φυσούσε κρύωνες. Φανερά διαφορετικό το τοπίο. Τα κεράσια μόλις τώρα είχαν γίνει (15 Αύγουστος). Καί τά κοσίδια πηγαινοέρχονταν αράδα, απ' τη διπλανή ρεματιά στις κερασιές σφυρίζοντας. Χαρακτηριστικό του χωριού οι ομοιόμορφες τσιγγινες τσιατές, που έκανε εντύπωση καί χτυπούσε αμέσως στο μάτι. Δεν είδα ούτε μια με κεραμίδια, ενώ μόνον δυό μέ πλακαριά. Οι ρούγες αβεστωμένες καί πεντακάθαρες. Απογοήτευση όμως γιατί το καθαυτού Βλάχικο πανηγύρι γίνεται όχι παραμονή — όπως καλώς πληροφορηθήκαμε — αλλά στις 16 Αυγούστου. (Τότε καί ο περίφημος χορός «Τσιάτσιος» με επικεφαλής τον αρχιτσέλιγκα). Το δράδυ δεν είχε ούτε καν οργανα' παρόλο που στην πλατεία ήταν το αδιαχώρητο από την πολυκοσμία. Ούτε .Ο. μόνοια να ήταν. (Καί μ' όλον αυτόν τον κόσμο, να σκεφτεί κανείς ότι το χεμώνα μένουν στο χωριό μόνον δυό άτομα — φύλακες, για να μη το ξεχώσουν τα αγράγουρνα καί οι αρκούδες).

Οι παλιότεροι Σαμαρινιώτες (πολλοί Βλαχόφωνοι, όπως άκουσα απ' τις κουβέντες τους — κι' όχι «καταλάγαροι Ελληνες» όπως ισχυρίζεται ο θείος μου Σεραφείμ) με χοντρά σκέπασμα ρούχα, μάλινη φανέλα χοντρό σάκκο, ας ήταν καταλόκαιρο (τη νύχτα στον ύπνο κατάλαβα το γιατί...). Τα κορίτσια χαρακτηριστικά, με εντυπωσιακές κορμοστασιές. Είχες την αίσθηση ότι πρόκειται για άλλη ράτσα. Γιατί μέχρι πρόσφατα οι Σαμαρινιώτες τηρούσαν την καθαριότητα της φυλής τους (γάμους μόνον μεταξύ τους) καί δίναν μεγάλη σημασία στην ευγονία.

Τα λίγα μαγαζιά — δίκην τσαρδακιών — ντουμάνιαζαν από τόν καπνό, με τα κοκορέτσια, τα κεμπάπ καί τα ψητά.

Μέχρι τη Σαμαρίνα είχαν φτάσει οι Ιταλοί το '40. Κι από δω προς Αλβανία άρχισε η υποχώρησή τους. (Στήν κορφή απ' το χωριό, σε μια άπλα, χρήκαμε θραύσματα από οβίδες καί άδειους κάλυκες, σκόρπια).

(Συνεχίζεται)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΙΑΝ. ΤΣΙΤΣΙΑΣ
Φυσιοδίφης

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Γιορτάστηκε καί φέτος η επέτειος του Πολυτεχνείου με λαμπρότητα καί συμμετοχή κόσμου που ξεπέρασε κάθε προηγούμενο.

'Αξιο προσοχής είναι ότι δεν παρατηρήθηκε ούτε το παραμικρό έκτροπο. Η περιφρούρηση των φοιτητών ήταν όψογη καί η παρουσία των αστυνομικών διακριτικότατη.

Τίμησαν το ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ όλα τα κόμματα καί η Βουλή ενώ δε πρωθυπουργός γυρίζοντας από την ΜΟΣΧΑ που παραβρέθηκε στη κηδεία του ΜΠΡΕΖΝΙΕΦ πήγε καί κατέθεσε στεφάνι. Αμέσως έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Σήμερα είναι μιά ιστορική καί εθνική επέτειος καί αυτό τό σύνθημα «ο αγώνας τώρα δικαιώνεται» είναι καί δική μας δέσμευση απέναντι στον Ελληνικό Λαό.

Αγωνιζόμαστε να κάνουμε πραγματικότητα στη χώρα μας τα ιδανικά για τα οποία έκαναν την υπέρτατη θυσία τα παιδιά του ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ».

ΝΕΥΡΟΠΟΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ Κ.ΣΥΒΜΟΥΛΙΑ

ΚΡΥΟΝΕΡΙ

Δήμιου Κώστας, Πρόεδρος
Κρικέλης Κώστας
Τρομπέτας Βασίλειος
Γκαραγκούνης Τάσιος
Σωτηρίου Λάμπρος
Μειοψηφία
Χριστάκης Κώστας
Δήμιου Ευάγγελος
Πάρεδρος
Βασιλείου Κων. Σεραφείμ

ΝΕΟΧΩΡΙ

Φώτας Ιωάννης, Πρόεδρος
Κρεμμύδας Στ. Κων)νος
Μεντής Αλέξ. του Ευαγγ.
Μαράς Χριστ. του Σ.
Παπαπαντώνης Ηλ. του Γεωργ.
Μειοψηφία
Κρεμμύδας Δημ. του Χρ.
Κατσιγιάννης Αθ. του Δημ.

ΒΛΑΣΔΟ

Καλογρούλης Απόστ., Πρόεδρος
Αντωνίου Γιάννης
Φασιανός Θεοκλής
Νικολάου Αλκιβιάδης
Τσουτσουρής Γιώργος
Μειοψηφία
Μοσχοβίδης Μάνθος
Κοσιάς Δ.

ΒΟΥΝΕΣΙ

Κοντοστέργιος Λάμπ., Πρόεδρος
Νάνος Χρ. Απόστολος
Γρηγορίου Η. Φώτης
Νασιάκος Χρίστος
Νάνος Η. Θωμάς
Μειοψηφία
Τουλιάς Σωκράτης
Ρεφενές Λ. Γιώργος

ΚΕΡΑΣΙΑ

Στεριόπουλος Θεοφ., Πρόεδρος
Τσιαρικάς Σταύρος
Ζαρκάδας Βάιος
Μειοψηφία
Στεριόπουλος Γιώργος
Κοντοχρίστος Βασίλειος

★ Δεν μπορέσαμε να δρούμε άλλα στοιχεία για τα άλλα χωριά.

Η «Ν» τους εύχεται καλή Διοίκηση.

ΑΡΧΕΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ ΤΣΑΣ

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

Τοῦ Παναγιώτη Ποδηματᾶ Γραμματέα τῆς Κοινότητος

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Με συνεχόμενες βροχές πέρασε το πρώτο δεκαπενθήμερο του Νοέμβρη, και με καλοκαιρία, αλλά με τσουχτερό κρύο, το πρωί και το βράδυ, συνεχίζεται το δεύτερο 15ήμερο, ο καιρός κατάλληλος για την συγκομιδή των ελιών που φέτος τα λιόδενδρα εκείνα πού προφυλάχτηκαν από την ανοιξιάτικη χαλαζόπτωση είναι καρποφορτωμένα. Υπολογίζεται να φιάσουμε γύρω στούς 100 τόννους ελαιόκαρπο, και δεν θα αργήσουμε να βγάλουμε το καινούργιο λάδι.

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Όπως πάντα, και με την αρμόζουσα λαμπρότητα, γιορτάστηκε και φέτος η 28 Οκτωβρίου, ημέρα του Εθνικού ξεσηκωμού και του Αλβανικού έπους 1940, τη γιορτή λάμπριναν περισσότερο οι σχολικές γιορτές του Γυμνασίου και Δημοτικού με τα Εθνικά τραγούδια και ποιήματα, αλλά και τους εθνικούς χορούς, που ενώ όλες τις άλλες ώρες ο καιρός ήταν βαρύς μέ ομίχλη, κατά την ώρα του χορού χαμογελαστός πρόβαλε ο ήλιος, και με τις ακτίνες του έστειλε και αυτός τον χαιρετισμό του στο σχολικόκοσμο και τους άλλους εορτάζοντες. Επίσης και η δεξίωση στο κοιν. καταστημα δεν υστέρησε, και φέτος ο Πρόεδρος Παυσ. Μηλίτσης προσέφερε, εξ ιδίων του, μεζέ και κρασί για να κλείση η γιορτή με χορό τραγούδι και ευχές.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Με καινούργια σύνθεση και ικανούς καθηγητές πλαισιώθηκε τώρα το Γυμνάσιο ύστερα από τον διορισμό νέων καθηγητών και την απόσπαση των μέχρι τώρα υπηρετούντων εδώ Μανώλη Σουβλερού Φυσικού, και κ. Παπαγεωργίου Φιλολόγου. Ήλθαν οι εξής νέοι, Κων)νος Οικονομίδης μαθηματικός, Βάιος Οικονόμου φιλόλογος, Ζωή Σουλιώτου φιλόλογος, Χρυσούλα Κελαηδάκη Αγγλικών, και Βαγγέλης Κουτσιανούλης γυμναστής, χρέη Γυμνασιάρχου κάνει και τώρα ο Κων)νος Ιωακείμ Θεολόγος, έτσι αυξήθηκαν και οι ώρες διδασκαλίας των μαθητών σε 27 την εβδομάδα, πιστεύουμε δε ότι το Γυμνάσιο Μεσενικόλα θα ακτινοβολήση και θα πρωτεύσει όπως πάντα έναντι των άλλων Γυμνασίων.

ΕΞΙΣΩΤΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ 1982

Άρχισαν οι εκδηλώσεις για την χορήγηση, από τό Κράτος και την ΕΟΚ, της εξισωτικής αποζημιώσεως, για το έτος '82 στις προβληματικές ορεινές και ημιορεινές Κοινότητες. Οι δηλώσεις γίνονται στο Κοινοτικό Γραφείο και θα ελεγχθούν από την συσταθείσα προς τούτο επιτροπή που αποτελείται από τόν Πρόεδρο της Κοινότητας, ως Πρόεδρο, τον Πρόεδρο του Συνσμού τον Αγροφύλακα, και τον Γραμματέα της Κοινότητος, ως μέλη. Ως δικαιούχοι, της εν λόγω εισφοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπουργείου Γεωργίας, είναι όσοι συμπληρώνουν 30 καλλιεργήσιμα στρέμματα ή έχουν τουλάχιστον μία ζωϊκή μονάδα με την οποία θα εκμεταλλεύονται δικά τους λειβάδια η βοσκήσιμες εκτάσεις της Κοινότητας (λειβάδια, χερσοτόπους, βάσεις). Η αποζημίωση για κάθε καλλιεργούμενο στρέμμα είναι 130 δρχ. για κάθε ζωϊκή μονάδα (μία γελάδα ή 7 γιδοπρόβατα είναι 5000 δρχ. Κάτω από 7 γιδοπρόβατα δεν δίνεται αποζημίωση. Τα δικαιολογητικά για την αποζημίωση είναι αίτηση, κατάσταση γεωργικής εκμεταλλεύσεως και υπεύθυνη δήλωση του Ν. 105) 1969 περί ατομικής ευθύνης του δηλούντος ή βεβαιούντος, θα πρέπει να κατατεθούν στο κοινοτικό κατάστημα μέχρι τις 10 Δεκεμβρίου και αφού ελεγχούν από την επιτροπή θα σταλούν στη Δ)νση Γεωργίας μέχρι 20 Δεκεμβρίου, πέρα της προθεσμίας αυτής, κατ' ανακοίνωση της Δ)νσεως Γεωργίας, αιτήσεις δεν θα γίνονται δεκτές.

ΑΛΛΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Πέρα από την πιο πάνω οικονομική ενίσχυση, οι αγρότες που έχουν γελάδες δικαιούνται οικονομικές ενισχύσεις, για το 1982 δραχ. 2.500 για κάθε αγελάδα, 1080 για κάθε μοσχάρι που γεννήθηκε το 1982 και από την ΕΟΚ 2130 δρχ. για κάθε μοσχάρι που θα κρατηθεί 6 μήνες από της γεννήσεώς του.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

Εκλογές για την ανάδειξη του νέου διοικητικού Συμβουλίου του Γ. Η. Συν)σμού Μεσενικόλα, εποπτικού, και αντιπροσώπων στην Ένωση, έγιναν την 12 Νοεμβρίου στο χωριό μας, και πλειοψήφισε το ψηφοδέλτιο του Θεοδώρου Αρ. Καλαμάτα, εκλέγονται δε διοικητικό συμβούλιο, οι Καλαμάτας Θεόδωρος Πρόεδρος, Μήτσιος Παναγιώτης Αντιπρόεδρος, Κωστίκος Κ. Ταμίας εκ του πρώτου ψηφοδελτίου και Ράϊκος Γεώργιος Γραμματέας και Βασιλάκος Γεώργ. μέλος εκ του δευτέρου ψηφοδελτίου.

Για το εποπτικό συμβούλιο εκλέχτηκαν οι Γιαννακόπουλος Ιωάννης του Δημ. Γώγος Δημήτριος του Χρήστου, και Μανώλης Δημήτριος του Γεωργίου από το πρώτο ψηφοδέλτιο, και Γκούμας Κων)νος του Δημ. και Ευαγγελόπουλος Γεώργιος του Ιωάννου από το δεύτερο ψηφοδέλτιο. Για αντιπρόσωποι στην Ένωση εκλέχτηκαν οι, Καλαμάτας Θεόδωρος του Αριστείδη, Μήτσιος Παναγιώτης του Βασιλείου, Κορώνης Χρυσόστομος του Σωτηρίου, Παϊζάνος Αθανάσιος του Δημητρίου, Παλαιοκαρίτης Αχιλλέας του Θεοδοσίου, Σκαμαγκούλης Δημήτριος του Κων)νου, Γώγος Δημήτριος του Χρήστου από το πρώτο ψηφοδέλτιο, και οι Καρασιώτος Κων)νος του Γεωργίου, Νούσιας Απόστολος του Μιχαήλ, Ευαγγελόπουλος Γεώργιος του Ιωάννου, Μακρυνίκας Βασίλειος του Γεωργίου, και Ξαντήρος Δημήτριος του Ανδρέα από το δεύτερο ψηφοδέλτιο.

Τούς συγχαίρουμε και τους εύχόμαστε καλή διοίκηση για το καλό και την οικονομική άνοδο του χωριού μας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ — ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Η Ουρανία Μηλίτση χηρ. του Κων)νου, προσέφερε, για την εικονογράφηση της εκκλησίας, δρχ. 8000 αντί μνημοσύνου του συζύγου της Κων)νου.

● Ο Δημήτριος Ευαγγελόπουλος του Θωμά προσέφερε για την αποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου δρχ. 1.500 αντί στεφάνου στη σορό της θείας του Αμαλίας Δημ. Κωνσταντού, που πέθανε πρόσφατα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Με άριστα έλαβε το πτυχίο της Καθηγήτριας Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Ηρακλείου Κρήτης η Ρένα Δημοσθένη Καρασιώτου την συγχαίρουμε και την ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

● Με εγκεφαλικό επεισόδιο βαρειάς μορφής νοσηλεύεται στο Νοσηλευτικό Ίδρυμα Μετοχικού Ταμείου Στρατού ο Παϊζάνος Δημήτριος Ταξίαρχος ε. α. Επίσης στο Κρατικό Νοσοκομείο Πειραιώς νοσηλεύεται ο Μαλαμίτσης Απόστολος με σοβαρό τραύμα στο κεφάλι, από ατύχημα που έπαθε στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά όπου εργάζονταν. Ευχόμαστε εκ βάθους καρδίας ταχεία και πλήρη ανάρρωση.

● Τρακαρίσματα έλαβαν χώρα στην περιοχή μας στις 19 και 20 Νοεμβρίου, σ' αυτά τραυματίστηκαν ελαφρά ευτυχώς οι Κων)νος Χρ. Καταραχιάς κατά τη σύγκρουση λεωφορείου με κούρσα ΙΧ και ο Αδάμπρος Κων Μήτσιος σε σύγκρουση του αυτοκινήτου του με άλλο αυτοκίνητο Αθηναίου κυνηγού.

● Κλιμάκιο της Αγροτικής Τραπέζης Καρδίτσης ήλθε στο χωριό μας και εξόφλησε τις εντολές της Ενώσεως Γ. Η. Συν)σμών Καρδίτσης, για τα παραδοθέντα σ' αυτή σταφύλια απ' τους παραγωγούς. Η τιμή των σταφυλιών τελικά κατέληξε σε 13,20 για τα κοινά σταφύλια, και 18 δραχ. για τα μαύρα Μεσενικόλα. Το ποσό που διατέθηκε από την ΑΤΕ στους παραγωγούς, για το σκοπό αυτό, ανήλθε σε 6.500.000 περίπου.

ΛΗΞΙΑΡΧ. ΚΙΝΗΣΗ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Βασιλική Σωκράτη Μιαρίτη γέννησε στην Αθήνα κοριτσάκι και η Ελένη συζ. Δημητρίου Αντωνάκη γέννησε στο Βόλο κοριτσάκι. Τους ευτυχείς γονείς τους ευχόμαστε να τους ζήσουν και να ευτυχίσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Κύμα αρραβώνων ενέσκειψε στο χωριό μας τον τελευταίο καιρό, και αρραβωνιάστηκαν ο Αδάμπρος Χρήστου Ποδηματάς με την Αλέκα Σταμογιώργου από το Μορφοβούνι, ο Κων)νος Αριστ. Αντωνούλας με την Γαρυφαλλιά Ρεφενέ επίσης από το Μορφοβούνι, ο Ηλίας Αποστ. Κορώνης με την Αλέκα Κοτοπούλη και αυτή από τό ξεπούλημα του Μορφοβουνιού. Ακόμη αρραβωνιάστηκε ο Ηλίας Θ. Τσιγάρας χωροφύλακας με την Βάια Χρυσ. Πασιά και η αδελφή του Καλλιόπη Θ. Τσιγάρα με τον Χαράλαμπο Μαρίνο κάτοικο Αθηνών, τέλος αρραβωνιάστηκε η δασκάλα Μαρίκα Αρ. Αντωνούλα με συνάδελφό της από την περιοχή Ιωαννίνων. Τους συγχαίρουμε όλους και τους εύχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 21 του Νοέμβρη παντρεύτηκε ο συγχωριανός μας καθηγητής Βαγγέλης Παπαϊωάννου, με την Νηπιαγωγό Ελένη Δημητρ. Μανώλη, τα στέφανα έγιναν στον Άγιο Γεώργιο Καρδίτσας, όπου παραυρέθηκαν πολλοί συγχωριανοί μας και αρκετός δασκαλόκοσμος για να τιμήσουν το δάσκαλο πατέρα της νύφης Δημ. Μανώλη. Ο γαμπρός το Σαββατόβραδο κάλεσε, σε γευνικό τραπέζι, τους προσκαλεσμένους του, στο κέντρο Σερ. Αλεξίου, στο Τσαρδάκι, όπου η μεγάλη σάλα του Κέντρου, βόλεψε πάνω από 140 άτομα. Η περιποίηση ήταν άριστη και το γλέντι δεν άργησε να φουντώση, αφαίρεσαν τα τραπέζια και δημιουργήθηκε χώρος για χορό που κράτησε πέρα από την 3 πρωινή ώρα.

Εκεί και ο μουσικοσυνθέτης θείος του γαμπρού, Σωτήριος Παπαϊωάννου έπαιξε, με το ακορντεόν του, τραγούδια που θύμισε τους καλεσμένους τον παλιό καλό καιρό, όταν ο ίδιος διασκέδαζε τους νέους και τις νέες τα βράδια στις μελίστρες. Τους νεόνυμφους ευχόμαστε να ζήσουν να ευτυχίσουν και α προκόψουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Και ο θάνατος αλώνισε στο χωριό μας τον τελυταία καιρό. Πέθανε ο Σπύρος Αναστ. Παπαδημητρίου ετών 81, ο Γεώργ. Δημ. Περιστεράς ετών 83, ο Σωτήριος Νικ. Κορώνης ετών 78, και ο Κων)νος Χρ. Σπανός ετών 89. Τους οικείους τους συλλυπούμαστε εκ βάθους ψυχής.

Π. Π.

ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

Όπως γίνεται πάντα, δημοσιεύουμε τά ονόματα τών συνδρομητών μέ τά ποσά πού μάς έστειλαν γιά τή «Νεβρόπολη» πού έχει θέση αποδείξεως γιά τόν συνδρομητή, αλλά καί δικαιολογητικά γιά τό Ταμείο τής Ενώσεως, γιατί τό κομμάτι αυτό τής Εφημερίδας μέ τά ονόματα καί τά ποσά τών συνδρομητών καρφιτσώνεται πίσω από τήν απόδειξη, μέ τήν οποία χρεώνεται, σάν έσοδο εφημερίδος, στό Ταμείο τού Συλλόγου.

Άν κάποιος από λάθος τού Τυπογραφείου δέν ιδεί τό όνομά του γιά τά χρήματα πού έδωσε, νά επικοινωνήσει μέ τόν κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΪΖΑΝΟ.

Αρχίζουμε μέ τά ονόματα αυτών πού η προσφορά τους ήταν συγκινητική καί τούς ευχαριστούμε ιδιαίτερα, ευχόμενοι όπως τό παράδειγμά τους μιμηθούν καί άλλοι γιά νά βοηθήσουν τούς λίγους πού προσπαθούν.

Μηλίτσης Δ. Θωμάς	1000
Μαλιοπούλου Ελένη (Βουνέσι)	1000
Παϊζάνος Κ. Τάσιος	600
Μιχαηλίδης Σ. Γιώργος (Βλάσδο)	500
Μιχαηλίδης Σ. Γιάν.	500
Ευαγγελόπουλος Θ. Δημ.	500
Παπαναστασίου Δ. Σωτ.	500
Φώτου Η. Βασίλης	500
Κάρλος Θρασυβ.	500
Ψάρρας Αντώνης	500
Αδάμου χήρ. Γ. Αγλαΐα	500
Πανάγος Β. Δημητρ.	500
Μουσαφίρης Αθανασ.	400
Αιάππης Χρίστος	300
Τζίφος Π. Απόστολος	300
Θαψόπουλος Χρίστος	300
Καρασιώτος Ι. Σωτηρ.	300
Παϊζάνος Κ. Γιώργος	300
Καραμπέρη Κατερίνη (Βλάσδο)	300
Καλιάς Θωμάς Βόλο	250
Παπακωνσταντίνου (Μπεζούλα)	200
Δήμου Κώστας (Κρυονέρι)	200
Αποστόλου Ματθαίος (Κρυονέρι)	200
Αποστόλου Κων)νος (Κρυονέρι)	200
Αποστόλου Στέλ. (Κρυονέρι)	200
Ηγούμενος Ι.Μ. Κορώνας	150

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Με τη φροντίδα των φοιτητικών Συλλόγων της Θεσσαλίας γιορτάστηκε στην Αθήνα η Εθνική Αντίσταση της Θεσσαλίας με τη συμμετοχή πολλών παλιών συναγωνιστών και νέων φοιτητών.

Την γιορτή διεύθυνε ο Μεσενικολίτης φοιτητής Γ.Θ. Κρανιάς. Προλόγισε ο Νιοχωρίτης φοιτητής Σακελλαρίου Γ. μίλησε δε για την εθνική Αντίσταση ο δάσκαλος κ. Τάσιος Παπανασίου.

Απηύθυναν χαιρετισμούς πολλοί μεταξύ τών οποίων ο Αργιθέας καθηγητής κ. Στούμπος ο κ. Κηπουρός και η Σούλα Καρανίκα από την ΠΕΑΕΑ.

Μετά από τις ομιλίες ορχήστρα και τραγουδιστές από φοιτητές, τραγούδησαν τραγούδια των Λοΐζου - Θοδωράκη - Μαρκόπουλου κλπ.

Ιδιαίτερη αίσθηση έκαναν τα αντάρτικα τραγούδια, τραγουδισμένα από όλους για να φέρουν στη μνήμη τους παλιούς σκληρούς αγώνες.

Στό τέλος επακολούθησε χορός.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΪΖΑΝΟΣ